

Становище на Европейския комитет на регионите — Преразглеждане на управлението на Шенгенското пространство

(2022/C 498/15)

Докладчик:	Antje GROTHEER (DE/ПЕС), заместник-председател на Парламента на Бремен
Отправни документи:	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за справяне със ситуации на инструментализиране в областта на миграцията и убежището (COM(2021) 890 final) Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (COM(2021) 891 final) Съвместно съобщение до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Отговор на осъществяването на държавно равнище инструментализиране на мигранти по външната граница на ЕС (JOIN(2021) 32)

I. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Предложение за регламент за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите

COM(2021) 891

Изменение 1

Съображение 3

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(3) През последните години Шенгенското пространство беше изправено пред безпрецедентни предизвикателства, които по своята същност не се ограничаваха до територията на една-единствена държава членка. Тези предизвикателства подчертаха факта, че опазването на обществения ред и сигурността в Шенгенското пространство е споделена отговорност, за която са необходими съвместни и координирани действия между държавите членки и на равнището на Съюза. Те разкриха също пропуски в действащите правила, уреждащи функционирането на Шенгенското пространство както на външните, така и на вътрешните граници, и нуждата от създаване на по-стабилна и по-солидна рамка, даваща възможност за по-ефективен отговор на предизвикателствата пред Шенгенското пространство.	(3) През последните години Шенгенското пространство беше изправено пред безпрецедентни предизвикателства, които по своята същност не се ограничаваха до територията на една-единствена държава членка. Тези предизвикателства подчертаха факта, че опазването на обществения ред и сигурността в Шенгенското пространство е споделена отговорност, за която са необходими съвместни и координирани действия между държавите членки и на равнището на Съюза. Те разкриха също пропуски в действащите правила, уреждащи функционирането на Шенгенското пространство, включително по външните и вътрешните граници, и нуждата от създаване на по-стабилна и по-солидна рамка, даваща възможност за по-ефективен отговор на предизвикателствата пред Шенгенското пространство.

Изложение на мотивите

Функционирането на Шенгенското пространство не зависи единствено от правилата относно контрола по външните и вътрешните граници. Това следва да бъде съответно отразено в съображението.

Изменение 2

Съображение 4

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение
(4) Граничният контрол на външните граници е в интерес не само на държавата членка, на чиито външни граници се извършва този контрол, но и на всички държави членки, които са премахнали граничния контрол на вътрешните граници, и на Съюза като цяло. От държавите членки се изисква да осигурят високи стандарти при управлението на външните си граници, включително чрез засилено сътрудничество между граничните служители, полицията, митниците и други съответни органи. Съюзът предлага активна подкрепа, като предоставя финансова помощ посредством агенциите, по-специално европейската гранична и брегова охрана, и управлява механизма за оценка по Шенген. Необходимо е правилата по отношение на външните граници да се засилят , за да могат да се предприемат по-ефективни действия в отговор на новите предизвикателства, които възникнаха неотдавна на външните граници.	(4) Граничният контрол на външните граници е в интерес не само на държавата членка, на чиито външни граници се извършва този контрол, но и на всички държави членки, които са премахнали граничния контрол на вътрешните граници, и на Съюза като цяло. От държавите членки се изисква да осигурят високи стандарти при управлението на външните си граници, включително чрез засилено сътрудничество между граничните служители, полицията, митниците и други съответни органи. Съюзът предлага активна подкрепа, като предоставя финансова помощ посредством агенциите, по-специално европейската гранична и брегова охрана, и управлява механизма за оценка по Шенген. Необходимо е правилата по отношение на външните граници да бъдат ефективно и ефикасно прилагани , за да могат да се предприемат по-ефективни действия в отговор на новите предизвикателства, възникващи на външните граници.

Изложение на мотивите

Правилата относно външните граници, които понастоящем са в съответствие с международните стандарти и предлагат достатъчно инструменти, за да могат компетентните органи да извършват ефективен и съобразен с нуждите от закрила граничен контрол, тъй като са доста гъвкави, е необходимо да бъдат прилагани изцяло, за да се използва ефективно и ефикасно потенциалът им.

Изменение 3

Съображение 8

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(8) Освен това е необходимо да се засилят правилата и гаранциите в правото на Съюза, за да даде възможност на държавите членки да предприемат бързи ответни действия във връзка със случаите на инструментализиране на мигранти. Това инструментализиране следва да се разбира като ситуация, при която трета страна подбужда незаконни миграционни потоци към Съюза, като активно насърчава или способства пристигането на граждани на трети страни на външните граници на държавите членки, когато тези действия показват намерение за дестабилизиране на Съюза като цяло или на държава членка и когато естеството на тези действия може да изложи на риск основните функции на държавата, включително нейната териториална цялост , поддържането на обществения ред или опазването на нейната национална сигурност.	(8) Освен това е необходимо да се приложат ефективно и ефикасно правилата и гаранциите в правото на Съюза, за да даде възможност на държавите членки да предприемат бързи ответни действия във връзка със случаите на инструментализиране на мигранти. Това инструментализиране следва да се разбира като ситуация, при която трета страна или субект под нейния патронаж активно подкрепя опити за незаконно масово влизане на значителен брой граждани на трети страни в държава — членка на ЕС, с цел дестабилизиране на Съюза или на държава членка, когато засегнатата държава членка може надлежно да докаже, че естеството на тези действия излага на риск основните функции на държавата, поддържането на обществения ред или опазването на нейната национална сигурност, и когато Европейският съвет е признал в спешен порядък, че Съюзът или една или повече от неговите държави членки са изправени пред положение на инструментализиране на мигрантите.

Изложение на мотивите

Предложеното определение за инструментализиране е твърде широко и неясно, като съществува опасност много различни ситуации да бъдат оценени като съвместими с това определение. Освен това то противоречи на насоките за по-добро регулиране, тъй като в придружаващата оценка на въздействието (SWD (2021) 462 final) се признава, че „не се спира на въпроса с инструментализирането на незаконната миграция“. Поради това е необходим политически консенсус на равнището на ЕС относно това дали дадена ситуация представлява инструментализиране. Като се има предвид сериозността на ограничителните мерки, наложени на лицата в резултат на това, както и с оглед на това, че предложението на Комисията е в отговор на искане на Европейския съвет (EUCO 17/21), в определението трябва да се вземе предвид утвърдителната позиция на Европейския съвет, който се свиква бързо, за да може да се предприеме спешно действие от съответната държава членка (съответните държави членки).

Изменение 4

Съображение 9

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(9) Инструментализирането на мигранти може да се отнася и за ситуации, при които трета страна насърчвава или способства незаконните пътувания на граждани на трети страни през своята територия, за да достигнат външната граница на държавите членки, но може да се отнася и за активно насърчаване или способстване на незаконните пътувания на граждани на трети страни, които вече се намират в тази трета страна. Инструментализирането на мигранти може да бъде свързано също така с налагането на принудителни мерки, предназначени да попречат на граждани на трети страни да напуснат граничните зони на инструментализиращата трета страна в посока, различна от тази, която ще ги отведе в държава членка.</p>	<p>(9) Инструментализирането на мигранти може да се отнася и за ситуации, определени в точка 27 от член 1, параграф 1, буква б), при които трета страна активно способства незаконните пътувания на граждани на трети страни в Европейския съюз през своята територия, за да достигнат външната граница на държавите членки, но може да се отнася и за активно способстване на незаконните пътувания на граждани на трети страни, които вече се намират в тази трета страна. Инструментализирането на мигранти може да бъде свързано също така с налагането на принудителни мерки, предназначени да попречат на граждани на трети страни да напуснат граничните зони на инструментализиращата трета страна в посока, различна от тази, която ще ги отведе в държава членка. Случаи, в които недържавни участници участват в организирана престъпност, в частност контрабанда, не следва да се считат за инструментализиране на мигранти, когато нямат за цел дестабилизиране на Съюза или на държава членка. Операциите за оказване на хуманитарна помощ също така не следва да се считат за инструментализиране.</p>

Изложение на мотивите

За целите на правната сигурност е необходимо позоваване на разпоредбата, в която се определя инструментализирането.

Изменение 5
Съображение 10

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение
(10) Съюзът следва да мобилизира всички инструменти от набора си от дипломатически, финансови и оперативни мерки, за да подкрепи държавите членки, които се сблъскват със случаи на инструментализиране. Следва да се даде приоритет на дипломатическите усилия на Съюза или на засегнатите държави членки като средство за справяне с явлението „инструментализиране“. Те могат да бъдат допълнени, когато е целесъобразно , от налагането на ограничителни мерки от Съюза.	(10) Съюзът следва да мобилизира всички инструменти от набора си от дипломатически, финансови и оперативни мерки, за да подкрепи държавите членки, които се сблъскват със случаи на инструментализиране. Следва да се даде приоритет на дипломатическите усилия на Съюза или на засегнатите държави членки като средство за справяне с явлението „инструментализиране“. Те следва да бъдат допълнени от подходящи превантивни мерки от Съюза, които включват инструментализиращите трети държави и държавите на произход на инструментализираните мигранти .

Изложение на мотивите

Превенцията е от решаващо значение във всички усилия за справяне с инструментализирането. Доклади за положението следва да се изготвят редовно от делегациите на ЕС в държавите на произход на инструментализираните групи мигранти и в инструментализиращите трети държави и да се представят на Комисията като доказателствена основа за превантивни мерки.

Изменение 6
Съображение 11

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(11) Същевременно, в допълнение към тези мерки е необходимо също така да се засилят в още по-голяма степен настоящите правила във връзка с граничния контрол на външните граници и тяхното наблюдение. За да се помогне допълнително на държавата членка, която се сблъсква с инструментализиране на мигранти, с Регламент (ЕС) XXX/XXX се допълват правилата относно граничния контрол, като в него се предвиждат специални мерки в областта на убежището и връщането при същевременно зачитане на основните права на засегнатите лица , по-специално като се гарантира съблюдаването на правото на убежище и се предоставя нужната помощ посредством агенциите на ООН и други компетентни организации.	(11) Необходимо е да се приложат изцяло настоящите правила във връзка с граничния контрол на външните граници и тяхното наблюдение при същевременно зачитане на основните права на лицата, търсещи убежище , по-специално като се гарантира съблюдаването на правото на убежище и се предоставя нужната помощ посредством агенциите на ООН и други компетентни организации, особено за непридружените ненавършили пълнолетие .

Изложение на мотивите

Приемането на Регламента за инструментализирането зависи от приемането на предложенията за Регламент относно процедурата за предоставяне на убежище, както и от преработването и на Директивата за условията на приемане, така и на Директивата за връщането съгласно Новия пакт за миграцията и убежището, които са предмет на текущи преговори или са спрени поради безизходна. Позоваването на Регламент (ЕС) XXX/XXX в предложението Кодекс на шенгенските граници е позоваване на акт, чието приемане е несигурно, чието съдържание вероятно ще бъде изменено в хода на законодателния процес и който освен това зависи от приемането на други предложения в рамките на новия пакт. Освен това в оценката на въздействието, придружаваща предложението Кодекс на шенгенските граници, не се оценява потенциалното въздействие на предложените разпоредби в отговор на инструментализирането. Поради това в настоящия си вид позоваването застрашава приемането на самото предложение относно Шенген и е в противоречие с правната сигурност, насоките на Европейската комисия за по-добро регулиране и Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 2016 г. Освен това огромният брой непридружени ненавършили пълнолетие в районите, подложени на най-голям миграционен натиск, изисква и заслужава да се гарантира защитата на техните права, да се координира необходимата помощ от страна на всички участващи органи, както и защитата им.

Изменение 7
Съображение 12

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(12) По-специално в ситуация на инструментализиране засегнатата държава членка следва да разполага с възможност, когато е необходимо, да ограничи граничния трафик до минимум чрез затваряне на някои гранично-пропускателни пунктове, като същевременно гарантира истински и ефективен достъп до процедурите за международна закрила. При всяко такова решение следва да се вземе предвид дали Европейският съвет е признал, че Съюзът или една или повече от неговите държави членки са изправени пред ситуация на инструментализиране на мигранти. Освен това при всяко такова ограничение следва безусловно да се вземат предвид правата на гражданите на Съюза, на гражданите на трети страни, които се ползват от правото на свободно движение съгласно международно споразумение, и на гражданите на трети страни, които са дългосрочно пребиваващи съгласно националното право или правото на Съюза или притежават визи за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства. Също така такива ограничения следва да се прилагат по начин, който гарантира спазването на задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на забрана за връщане.</p>	<p>(12) По-специално в ситуация на инструментализиране, както е определено в точка 27 от член 1, параграф 1, буква б), засегнатата държава членка следва да разполага с възможност, когато е необходимо, да ограничи граничния трафик до минимум чрез затваряне на някои гранично-пропускателни пунктове, като същевременно гарантира истински и ефективен достъп до процедурите за международна закрила. При всяко такова решение следва да се вземе предвид дали Европейският съвет е признал, че Съюзът или една или повече от неговите държави членки са изправени пред ситуация на инструментализиране на мигранти. Освен това при всяко такова ограничение следва да не се ограничават правата на гражданите на Съюза, на гражданите на трети страни, които се ползват от правото на свободно движение съгласно международно споразумение, и на гражданите на трети страни, които са дългосрочно пребиваващи съгласно националното право или правото на Съюза или притежават визи за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства. Също така такива ограничения следва да се прилагат по начин, който гарантира спазването на задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на забрана за връщане.</p>

Изложение на мотивите

Предложените мерки за ограничаване на броя на преминаванията на границите ще имат отрицателно въздействие върху достъпа до убежище по външните граници на ЕС и има опасност да бъдат в противоречие с общата цел на Шенгенското пространство, а именно запазване на липсата на вътрешни граници. Поради това те следва да се използват само като крайна мярка и единствено в случаите, когато е признато наличието на инструментализиране. Възможността за прилагане на ограничителни мерки не следва да бъде в ущърб на упражняването на правото на свободно движение от граждани на ЕС и законно пребиваващи граждани на трети държави.

Изменение 8
Съображение 14

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(14) Съгласно член 41, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1896 от изпълнителния директор на Европейската агенция за гранична и брегова охрана се изисква да препоръча на държава членка да поиска от Агенцията да започне, да проведе или да адаптира действия за подкрепа, за да се преодолеят установените заплахи и предизвикателства на външните граници, когато посочените в разпоредбата условия са изпълнени. По-специално нуждата от подкрепа от страна на Агенцията може да стане ясна в ситуации, в които Европейската агенция за гранична и брегова охрана е извършила специална оценка на уязвимостта във връзка с инструментализирането на мигрантите. Въз основа на резултатите от такава оценка на уязвимостта или когато за един или няколко участъка от външните граници е определена критична степен на въздействие и като се вземат предвид съответните елементи в плановете за действие при извънредни ситуации на държавата членка, в анализа на риска на Агенцията и в аналитичната категория в европейската картина на състоянието, изпълнителният директор следва да препоръча на засегнатата държава членка да поиска от Агенцията да започне, да проведе или да адаптира действия за подкрепа в съответствие с член 41, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1896. Това правомощие на изпълнителния директор не засяга общата подкрепа, която Агенцията може да оказва на държавите членки.</p>	<p>(14) Съгласно член 41, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1896 от изпълнителния директор на Европейската агенция за гранична и брегова охрана се изисква да препоръча на държава членка да поиска от Агенцията да започне, да проведе или да адаптира действия за подкрепа, за да се преодолеят установените заплахи и предизвикателства на външните граници, когато посочените в разпоредбата условия са изпълнени.</p>

Изложение на мотивите

Заличеният текст повтаря дословно текст на член 41, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и следователно е излишен.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2019 година за европейската гранична и брегова охрана и за отмяна на регламенти (ЕС) № 1052/2013 и (ЕС) 2016/1624 (ОВ L 295, 14.11.2019 г., стр. 1).

Изменение 9

Съображение 15

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(15) Освен това в случай на инструментализиране на мигранти засегнатата държава членка следва да засили граничния контрол, включително, по целесъобразност, чрез допълнителни мерки, предотвратяващи незаконните претинавания, и разполагането на допълнителни ресурси и технически средства за предотвратяване на неразрешено претинаване на границата. Такива технически средства могат да включват модерни технологии, включително безпилотни въздухоплавателни средства и сензори за движение, както и мобилни екипи. Използването на такива технически средства, по-специално технологии за събиране на лични данни, трябва да се основава и да се извършва в съответствие с ясно определени разпоредби от националното законодателство.</p>	<p>(15) Освен това в случай на инструментализиране на мигранти, както е определено в член 1, параграф 1, буква б), точка 27 и признато като такова от Европейския съвет, засегнатата държава членка следва да засили наблюдението на границите чрез разполагането на допълнителни ресурси и технически средства, включително модерни технологии, за справяне с опитите за тасово пресичане на границата. Такива технически средства могат да включват модерни технологии, включително безпилотни въздухоплавателни средства и сензори за движение, както и мобилни екипи. Използването на такива технически средства, по-специално технологии за събиране на лични данни, трябва да се основава и да се извършва в съответствие с ясно определени разпоредби от националното законодателство и съдебната практика на Съда на Европейския съюз.</p>

Изложение на мотивите

Предложените мерки следва да се използват само в краен случай и само в случаите, когато Европейският съвет официално е признал, че съществува инструментализация. Освен това използването на технически средства не следва да противоречи на съдебната практика на Съда на ЕС.

Изменение 10

Съображение 16

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(16) Комисията следва да бъде оправомощена да определи в делегирани актове, приети съгласно настоящия регламент, подходящи стандарти за наблюдението на границите, отнасящи се по-специално до новите технологии, които държавите членки могат да използват, като се вземат предвид видът на границите (сухоземни, морски или въздушни), степените на въздействие, определени за всеки участък от външните граници в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2019/1896, и други имащи отношение фактори, като конкретна реакция на ситуации на инструментализиране на мигранти.</p>	<p>(16) Комисията следва да бъде оправомощена да определи в делегирани актове, приети съгласно настоящия регламент, подходящи общи стандарти за наблюдението на границите, отнасящи се по-специално до новите технологии, които държавите членки могат да използват, като се вземат предвид видът на границите (сухоземни, морски или въздушни), степените на въздействие, определени за всеки участък от външните граници в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2019/1896, и други имащи отношение фактори, като конкретна реакция на заплахи, предизвикателства и уязвимости на външните граници.</p>

Изложение на мотивите

Както относно съображение 8.

Изменение 11

Съображение 17

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(17) В пространство без граничен контрол на вътрешните граници лицата следва да могат да се движат свободно и в безопасност между държавите членки. В тази връзка следва да се поясни, че забраната за извършване на граничен контрол на вътрешните граници не засяга компетентността на държавите членки да извършват проверки на своята територия, включително на вътрешните си граници, за цели, различни от граничен контрол. По-специално следва да се поясни, че националните компетентни органи, в това число здравните или правоприлагащите органи, по принцип продължават да бъдат свободни да извършват проверки при упражняването на публичните си правомощия, предвидени съгласно националното право.</p>	<p>(17) В пространство без граничен контрол на вътрешните граници лицата следва да могат да се движат свободно и в безопасност между държавите членки. В тази връзка следва да се поясни, че забраната за извършване на граничен контрол на вътрешните граници не засяга компетентността на държавите членки да извършват проверки на своята територия, включително на вътрешните си граници, за цели, различни от граничен контрол. По-специално следва да се поясни, че компетентните органи на национално, регионално и местно равнище, в това число здравните или правоприлагащите органи, по принцип продължават да бъдат свободни да извършват проверки при упражняването на публичните си правомощия, предвидени съгласно националното право.</p>

Изложение на мотивите

За да се вземат предвид различията в управленските структури и свързаните с тях правомощия в отделните държави членки, следва да бъдат включени всички равнища на управление.

Изменение 12

Съображение 18

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(18) <i>Макар че забраната за извършване на граничен контрол на вътрешните граници се отнася и за проверки с равностоеен ефект, проверките от компетентните органи не следва да се считат за равностойни на гранични проверки, когато няпат за цел граничен контрол, когато се основават на общата информация и опита на компетентните органи във връзка с евентуални заплахи за обществената сигурност или обществения ред, включително когато целта им е да се борят с незаконния престой или пребиваване и трансграничните престъпления, свързани с незаконна миграция, когато са планирани и изпълнени по начин, който ясно се отличава от системните проверки на лица на външните граници, когато се извършват в транспортни центрове, като пристанища, железопътни или автобусни гари и летища, или директно на борда на средства за пътнически превоз, и когато се основават на анализ на риска.</i></p>	

Изложение на мотивите

Настоящите правила вече позволяват тези мерки. Не бива да се създава впечатлението, че предложените изменения дават възможност за повече контрол и проверки във връзка със сигурността. Увеличаването на броя на проверките е в ущърб по-специално на регионите с вътрешни граници. Мерките за сигурност, основани на анализ на риска, не следва да се ограничават до тези региони.

Изменение 13

Съображение 20

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(20) <i>Борбата с незаконното пребиваване или престой и с трансграничните престъпления, свързани с незаконна миграция, като например трафик на хора, контрабанда на мигранти и документни измами, и други форми на трансгранична престъпност, може по-специално да обхваща мерки, позволяващи проверка на самотичността, гражданството и статута на пребиваване на лица, при условие че такива проверки не са систематични и се извършват въз основа на анализ на риска.</i>	

Изложение на мотивите

В член 77 от Договора за функционирането на Европейския съюз се определя целта „да се гарантира отсъствие на всякакъв контрол на лицата, без оглед на тяхното гражданство, при преминаване на вътрешните граници“. Освен това борбата с незаконното пребиваване или престой вече е регламентирана в Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ („Директива за връщането“) и не следва да бъде свързана с контрола по вътрешните граници. Рамката за борба с трансграничните престъпления, както и с трафика на хора, също е уредена в други законодателни актове⁽³⁾. Освен това разпоредбата оставя място за неизпълнение на решението на Съда на Европейския съюз, съгласно което Кодексът на шенгенските граници трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, с която, под страх от налагане на санкция, държава членка задължава дадено лице да представи паспорт или лична карта при влизане на територията на тази държава членка през вътрешна граница, когато повторното въвеждане на граничния контрол на вътрешните граници, във връзка с който е наложено това задължение, противоречи на тази разпоредба (съединени дела C-368/20 и C-369/20).

⁽²⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

⁽³⁾ Преглед, представен в Съобщението на Европейската комисия относно стратегията на ЕС за борба с трафика на хора за периода 2021—2025 г., COM (2021) 171 final.

Изменение 14

Съображение 24

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(24) Необходимо е да се гарантира, че проверките, извършвани от държавите членки при упражняването на националните им правомощия, продължават да бъдат изцяло в съответствие с пространство, в което няма граничен контрол на вътрешните граници. Съгласно практиката на Съда на ЕС колкото по-многобройни са признаците, че проверките, извършвани от държавите членки в граничните им зони, имат ефект, който е равностоен на граничен контрол, като се вземат предвид целта на тези проверки, териториалния им обхват и евентуални разлики в сравнение с проверки, извършвани в останалата част от територията на съответната държава членка, толкова по-голяма е нуждата от строги и подробни правила и ограничения, определящи условията за упражняване от страна на държавите членки на полицейските и правомощия в гранична зона.</p>	<p>(24) Необходимо е да се гарантира, че проверките, извършвани от държавите членки при упражняването на националните им правомощия, продължават да бъдат изцяло в съответствие с пространство, в което няма граничен контрол на вътрешните граници. Съгласно практиката на Съда на ЕС колкото по-многобройни са признаците, че проверките, извършвани от държавите членки в граничните им зони, имат ефект, който е равностоен на граничен контрол, като се вземат предвид целта на тези проверки, териториалния им обхват и евентуални разлики в сравнение с проверки, извършвани в останалата част от територията на съответната държава членка, толкова по-голяма е нуждата от строги и подробни правила и ограничения, определящи условията за упражняване от страна на държавите членки на полицейските или други публични правомощия в гранична зона.</p>

Изложение на мотивите

Постигане на съгласуваност с други части на предложението.

Изменение 15

Съображение 25

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(25) Необходимо е да се предприемат мерки за справяне с неразрешените движения на незаконно пребиваващи граждани на трети страни в пространство без граничен контрол на вътрешните граници. За да се укрепи функционирането на Шенгенското пространство, държавите членки следва да могат да предприемат допълнителни мерки за противодействие на незаконните движения между държави членки и за борба с незаконния престой. Когато правоприлагащите органи на държава членка заловят на вътрешните граници незаконно пребиваващи граждани на трети страни в рамките на трансгранично полицейско оперативно сътрудничество, тези органи следва да разполагат с възможността да откажат на такива лица правото на влизане или оставане на своята територия и да ги прехвърлят в държавата членка, от която са влезли. Държавата членка, от която директно идва лицето, следва, на свой ред, да бъде задължена да приеме заловените граждани на трети страни.</p>	<p>(25) Необходимо е да се предприемат мерки за справяне с неразрешените движения на незаконно пребиваващи граждани на трети страни в пространство без граничен контрол на вътрешните граници.</p>

Изложение на мотивите

Предложените възможности за пряко прехвърляне не са в съответствие с международните и европейските правни стандарти по отношение на движението на хора в Шенгенското пространство. Подобни мерки биха били много трудни за привеждане в съответствие и със стандартите, определени от дъблинската система за споделяне на отговорността, и биха допринесли допълнително за неравномерното споделяне на отговорността в областта на убежището и незаконната миграция, което би било в противоречие с правилното прилагане на принципа на субсидиарност и целта за общ европейски подход. Предложената процедура би допринесла допълнително за наличието на различаващи се практики и би създала риск от нарушаване на основните права.

Изменение 16

Съображение 26

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(26) <i>Процедурата, чрез която държава членка може да прехвърли заловени незаконно пребиваващи граждани на трети страни към държавата членка, от която директно идва лицето, следва да се извършва бързо, но също така да подлежи на гаранции и да се осъществява при пълно спазване на основните права и принципа на недискриминация, утвърден в член 21 от Хартата, за да се предотврати профилирането въз основа на расова принадлежност. Органите следва да разполагат с възможността да извършват проверка на необходимата информация относно движението на засегнатите лица, която имат непосредствено на свое разположение. Тази информация може да съдържа обективни елементи, които да позволят на органите да стигнат до заключението, че лицето е пътувало наскоро от други държави членки, като например притежаване на документи, включително касови бележки или фактури, доказващи неотдавнашно пътуване от друга държава членка. Гражданите на трети страни, които подлежат на процедура за прехвърляне, следва да получат писмено обосновано решение за това. Макар че решението следва да подлежи на изпълнение незабавно, гражданинът на трета страна има право на ефективни средства за защита, които му позволяват да обжалва или да иска преразглеждане на решението за прехвърляне. Това средство за правна защита не следва да има суспензивно действие.</i></p>	

Изложение на мотивите

Същите като за съображение 25. Освен това частта относно правните средства за защита не изглежда съвместима с член 47 от Хартата на основните права.

Изменение 17

Съображение 27

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(27) <i>Процедурата за прехвърляне, предвидена съгласно настоящия регламент, не следва да засяга съществуващата възможност за държавите членки да връщат незаконно пребиваващи граждани на трети страни в съответствие с двустранни споразумения или договорености, както е посочено в член 6, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО (Директивата относно връщането), когато такива лица са били засечени не в близост до вътрешни граници. За да се улесни прилагането на такива споразумения и за да се допълни целта за защита на пространството без вътрешни граници, на държавите членки следва да се предостави възможността да сключват нови споразумения или договорености и да актуализират действащите. Комисията следва да бъде нотифицирана за такива промени или актуализации на нови споразумения или договорености. Когато държава членка е приела обратно гражданин на трета страна съгласно процедурата, предвидена в настоящия регламент, или въз основа на двустранно споразумение или договореност, от засегнатата държава членка следва да се изиска да издаде решение за връщане в съответствие с Директивата относно връщането. За да се осигури последователност между новите процедури, предвидени в настоящия регламент, и действащите правила относно връщането на граждани на трети страни, е необходима целенасочена промяна на член 6, параграф 3 от Директивата относно връщането.</i></p>	

Изложение на мотивите

Същите като за съображения 25 и 26. Освен това широкото използване на двустранни споразумения между държавите членки, които биха били необходими за осъществяването на такива прехвърляния, може да подкопае европейската солидарност. Освен това, в съответствие със становището на Правната служба на Съвета на Европейския съюз (6357/21, 19.2.2021 г.), в което подробно се обяснява „променливата геометрия“ между достиженията на правото от Шенген и Дъблин във връзка с предложенията, съдържащи се в Новия пакт за миграцията и убежището, разпоредбите, свързани с връщането, биха могли да бъдат включени отново в предложението за преработване на Директивата за връщането (във вида, предложен от Комисията през 2018 г., предложение, което понастоящем е в процес на обсъждане в Съвета). Като алтернатива такива разпоредби биха могли да бъдат включени в предложението за изменение на Директивата за връщането. Включването на изменение на Директивата за връщането чрез преразгледания Кодекс на шенгенските граници не е в съответствие с ангажимента на Европейската комисия за по-добро регулиране.

Изменение 18

Съображение 29

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(29) <i>Освен това сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност може да възникне вследствие на мащабни неразрешени движения на незаконни тигранти между държави членки, когато това създава ситуация на натиск върху цялостните ресурси и капацитет на отговорните национални служби и когато предвидените в настоящия регламент други средства не са достатъчни за справяне с тези притоци и движения. В този контекст държавите членки следва да могат да разчитат на обективни и съдържачи количествени данни доклади относно неразрешените движения, когато са налични такива, по-специално когато се изготвят редовно от компетентните агенции на Съюза в съответствие с техните мандати. Всяка държава членка следва да разполага с възможността да използва предоставената от агенциите информация, за да докаже в оценката на риска изключителния характер на установената заплаха, причинена от неразрешеното движение, с цел да обоснове повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници на това основание.</i>	

Изложение на мотивите

Ситуация, характеризираща се с мащабни неразрешени движения на граждани на трети държави между държави членки, не следва да се включва като съставляваща сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, обосноваваща повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници от отделни държави членки, тъй като включването ѝ в общата рамка е несъвместимо с целта на предложението и е в противоречие с нея, както и с правилното прилагане на принципа на субсидиарност. Движенията между държавите членки, които в действителност биха могли да засегнат по-голямата част от държавите членки, трябва да бъдат разгледани на равнището на Съюза, както се предлага в член 28, и да бъдат предмет на решение за изпълнение на Съвета.

Изменение 19

Съображение 34

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
(34) За да се гарантира спазването на принципа на пропорционалност, решението на Съвета следва да се приеме за ограничен срок до шест месеца, който може да бъде удължен въз основа на редовен преглед по предложение на Комисията, докато трае заплахата. Първоначалното решение следва да включва оценка на очакваното въздействие на приетите мерки, включително неблагоприятни странични ефекти, с цел да се определи дали контролът на вътрешните граници е оправдан и дали вместо него могат да се прилагат по-малко ограничителни мерки по ефективен начин. При последващите решения следва да се отчита развитието на установената заплаха. Държавите членки следва незабавно да нотифицират на Комисията и държавите членки повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с решението на Съвета.	(34) За да се гарантира спазването на принципа на пропорционалност, решението на Съвета следва да се приеме за ограничен срок до шест месеца, който може да бъде удължен до общо най-много 24 месеца, в случай че заплахата продължи , въз основа на редовен преглед по предложение на Комисията. Първоначалното решение следва да включва оценка на очакваното въздействие на приетите мерки, включително неблагоприятни странични ефекти, с цел да се определи дали контролът на вътрешните граници е оправдан и дали вместо него могат да се прилагат по-малко ограничителни мерки по ефективен начин. При последващите решения следва да се отчита развитието на установената заплаха. Държавите членки следва незабавно да нотифицират на Комисията и държавите членки повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с решението на Съвета.

Изложение на мотивите

Контролът по вътрешните граници, извършван от 2015 г. насам, показва, че е необходима фиксирана горна граница, за да се избегне почти постоянен контрол на вътрешните граници, основан на същата заплаха. Първоначалният период от шест месеца и предложеният максимален срок от 24 месеца за този граничен контрол се основават на общата цел за търсене на решения на европейско, а не на национално равнище в такива ситуации. В този контекст следва да се отбележи, че ако възникне заплаха от ново естество, съществуващите правила биха позволили повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници (решение на Съда на ЕС от 26 април 2022 г., съединени дела C-368/20 и C-369/20).

Изменение 20

Съображение 35

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(35) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва също така да продължи да бъде възможно, когато са налице сериозни недостатъци в управлението на външните граници, излагащи на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Сроковете, за които граничният контрол е въведен от държавите членки поради спешността на ситуацията, или за които Съветът взема решение да препоръча повторното въвеждане, тъй като дадена заплаха засяга значителен брой държави членки, не следва да бъдат включвани в двугодишния срок, приложим за случаите на повторно въвеждане поради сериозни недостатъци на външните граници.</p>	<p>(35) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва също така да продължи да бъде възможно, когато са налице сериозни недостатъци в управлението на външните граници, излагащи на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Сроковете, за които граничният контрол е въведен от държавите членки поради спешността на ситуацията, или за които Съветът взема решение да препоръча повторното въвеждане, тъй като дадена заплаха засяга значителен брой държави членки, следва да бъдат включвани в двугодишния срок, приложим за случаите на повторно въвеждане поради сериозни недостатъци на външните граници.</p>

Изложение на мотивите

Максималният срок от две години следва да остане в сила, за да се даде възможност и да се отправи призив за координирани европейски мерки с цел преодоляване на сериозните недостатъци в управлението на външните граници във възможно най-кратък срок.

Изменение 21

Съображение 38

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(38) За да се ограничат вредните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се придружава от смекчавашки мерки, ако е необходимо. Тези мерки следва да включват мерки за осигуряване на безпрепятствения транзит на стоки и на транспортни работници и моряци чрез създаването на „зелени ленти за преминаване“. Освен това и за да се вземе предвид необходимостта да се гарантира движението на лицата, чиито дейности могат да са от основно значение за запазването на веригата на доставките или предоставянето на основни услуги, държавите членки следва също така да прилагат съществуващите насоки относно трансграничните работници⁴⁵. В този контекст в правилата за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се отчитат насоките и препоръките, приети по време на пандемията от COVID-19 като солидна предпазна мрежа за единния пазар, за да се гарантира, че те се прилагат от държавите членки, когато е целесъобразно, като смекчавашки мерки при повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. По-специално следва да се определят мерки, за да се гарантира непрекъснатото функциониране на единния пазар и да се защитят интересите на трансграничните региони и на „побратимите градове“, включително например разрешения или дерогации за жителите на трансграничните региони.</p>	<p>(38) За да се ограничат вредните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се придружава от смекчавашки мерки, ако е необходимо. Тези мерки следва да включват мерки за осигуряване на безпрепятствения транзит на стоки и на транспортни работници и моряци чрез създаването на „зелени ленти за преминаване“. Освен това и за да се вземе предвид необходимостта да се гарантира движението на лицата, чиито дейности могат да са от основно значение за запазването на веригата на доставките или предоставянето на основни услуги, държавите членки следва също така да прилагат съществуващите насоки относно трансграничните работници⁴⁵. В този контекст в правилата за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се отчитат насоките и препоръките, приети по време на пандемията от COVID-19 като солидна предпазна мрежа за единния пазар, за да се гарантира, че те се прилагат от държавите членки, когато е целесъобразно, като смекчавашки мерки при повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. По-специално следва да се определят мерки, при отчитане на позицията на местните и регионалните власти в трансграничните региони, за да се гарантира непрекъснатото функциониране на единния пазар и да се защитят интересите на трансграничните региони и на „побратимите градове“, включително например разрешения или дерогации за жителите на трансграничните региони.</p>

Изложение на мотивите

Целта на изменението е да се гарантира, че мерките за смекчаване се предлагат в сътрудничество и координация с компетентните органи в трансграничните региони, които ще бъдат засегнати от тях.

Изменение 22

Съображение 45

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>(45) За да се даде възможност за анализ <i>post factum</i> на решението за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, държавите членки следва да продължат да са задължени да представят на Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, след като премахнат контрола. Когато контролът се извършва за продължителни периоди от време, такъв доклад следва да се представи и след дванадесет месеца, както и всяка година след това, ако по изключение контролът продължава и докато продължава. Докладът следва да съдържа по-конкретно първоначалната и последващата оценка на необходимостта от граничен контрол на вътрешните граници и на спазването на критериите за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. Комисията следва да приеме с акт за изпълнение образец, който да публикува онлайн.</p>	<p>(45) За да се даде възможност както за текущ анализ, така и за анализ <i>post factum</i> на решението за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, държавите членки следва да продължат да са задължени да представят на Европейския парламент, Съвета и Комисията редовни доклади относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, докато той продължава да се извършва, и окончателен доклад, след като премахнат контрола. Когато контролът се извършва за продължителни периоди от време, текущите доклади за оценка следва да се представят на всеки шест месеца, а щом бъде премахнат контролът по вътрешните граници, трябва да се представи окончателен доклад post factum. Докладите следва да съдържат по-конкретно първоначалната и последващата оценка на необходимостта от граничен контрол на вътрешните граници и на спазването на критериите за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. Комисията следва да приеме с акт за изпълнение образци, които да публикува онлайн.</p>

Изложение на мотивите

Оценката следва да бъде текуща. Тъй като контролът по вътрешните граници следва да бъде ограничен до максимум 24 месеца, не е необходимо да се предвижда повече от един последващ доклад за оценка, в случай че този контрол бъде удължен за повече от 12 месеца. Текущите доклади за оценка обаче следва да се представят в края на всеки шестмесечен период, а щом бъде премахнат контролът по вътрешните граници следва да се изготви окончателен доклад *post factum*.

Изменение 23

Член 1, точка 1, буква б)

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>б) добавят се следните точки 27—30:</p> <p>„27. „инструментализиране на мигранти“ означава ситуация, при която трета страна подбужда незаконни миграционни потоци към Съюза, като активно насърчава или способства движението на граждани на трети страни към външните граници през своята територия или от нея и след това към тези външни граници, когато тези действия са показателни за намерението на трета страна или недържавен субект да дестабилизира Съюза или държава членка, когато естеството на тези действия може да изложи на риск основните функции на държавата, включително нейната териториална цялост, поддържането на обществения ред или опазването на нейната национална сигурност;</p>	<p>б) добавят се следните точки 27—30:</p> <p>„27. „инструментализиране на мигранти“ означава ситуация, при която трета страна или субект под нейния патронаж активно подкрепя опити за незаконно масово влизане на значителен брой граждани на трети страни в държава — членка на ЕС, с цел дестабилизиране на Съюза или на държава членка, когато засегнатата държава членка може да докаже, че естеството на тези действия излага на риск основните функции на държавата, поддържането на обществения ред или опазването на нейната национална сигурност, и когато Европейският съвет е признал в спешен порядък, че Съюзът или една или повече от неговите държави членки са изправени пред положение на инструментализиране на мигрантите;</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
28. „наложително пътуване“ означава пътуване във връзка с ключова функция или нужда от първостепенно значение, както са изброени в приложение XI, като се вземат предвид всички приложими международни задължения на Съюза и на държавите членки;	28. „наложително пътуване“ означава пътуване във връзка с ключова функция или нужда от първостепенно значение, както са изброени в приложение XI, като се вземат предвид всички приложими международни задължения на Съюза и на държавите членки;
29. „неналожително пътуване“ означава пътуване с цел, различна от тази на наложителното пътуване;	29. „неналожително пътуване“ означава пътуване с цел, различна от тази на наложителното пътуване;
30. „транспортни центрове“ означава летища, морски или речни пристанища, железопътни или автобусни гари.“	30. „транспортни центрове“ означава летища, морски или речни пристанища, железопътни или автобусни гари.“

Изложение на мотивите

Предложеното определение за инструментализиране е твърде широко и неясно, като съществува опасност много различни ситуации да бъдат оценени като съвместими с това определение. Освен това то противоречи на насоките за по-добро регулиране, тъй като придружавашата оценка на въздействието (SWD (2021) 462 final) се признава, че „не се спира на въпроса с инструментализирането на незаконната миграция“. Съгласно съображение 12 от предложението при всяко оперативно решение на засегнатата държава членка „следва да се вземе предвид дали Европейският съвет е признал, че Съюзът или една или повече от неговите държави членки са изправени пред ситуация на инструментализиране на мигранти“. Според съображение 10 от предложението „Съюзът следва да мобилизира всички инструменти от набора си от дипломатически, финансови и оперативни мерки, за да подкрепи държавите членки, които се сблъскват със случаи на инструментализиране. Следва да се даде приоритет на дипломатическите усилия на Съюза или на засегнатите държави членки като средство за справяне с явлението „инструментализиране“. Поради това е необходим политически консенсус на равнището на ЕС относно това дали дадена ситуация представлява инструментализиране. Като се има предвид сериозността на произтичащите от това ограничителни мерки, наложени на лицата, и като се има предвид, че предложението на Комисията е в отговор на искане на Европейския съвет (EUCO 17/21), в определението трябва да се вземе предвид утвърдителната позиция на Европейския съвет, който се свиква бързо, за да може да се предприеме спешно действие от съответната държава членка (съответните държави членки). Що се отнася до ограничителните мерки, с които разполагат държавите членки за редица други ситуации, настоящата правна рамка на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾ и Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾ вече им предоставя оперативна гъвкавост, за да определят местата, където следва да се подават молбите за убежище, да удължават сроковете за регистрация и да адаптират материалните условия на приемане.

Изменение 24

Член 1, параграф 2

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
2. В член 5 се добавя нов параграф 4: „4. В ситуация на инструментализиране на мигранти държавите членки могат да ограничат броя на гранично-пропускателните пунктове, включени в списъците по параграф 1, или тяхното работно време, когато обстоятелствата го налагат.	2. В член 5 се добавя нов параграф 4: „4. В ситуация на инструментализиране на мигранти, както е определено в точка 27 на член 1, параграф 1, буква б) , държавите членки могат да ограничат броя на гранично-пропускателните пунктове, включени в списъците по параграф 1 при строго ограничени и добре определени обстоятелства.

⁽⁴⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 60).

⁽⁵⁾ Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (преработен текст) (ОВ L 180, 29.6.2013 г., стр. 96).

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>Всички ограничения, приети съгласно първа алинея, се прилагат по пропорционален начин и като се отчитат в пълна степен правата на:</p> <p>а) лицата, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза;</p> <p>б) гражданите на трети страни, които имат статут на дългосрочно пребиваващи граждани по силата на Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁵⁶, лицата, които имат право на пребиваване по силата на други инструменти на Съюза или по силата на националното право или които притежават национална виза за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства;</p> <p>в) гражданите на трети страни, търсещи международна закрила.“</p>	<p>Всички ограничения, приети съгласно първа алинея, се прилагат по пропорционален начин и като се отчитат в пълна степен правата на:</p> <p>а) лицата, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза;</p> <p>б) гражданите на трети страни, които имат статут на дългосрочно пребиваващи граждани по силата на Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁵⁶, лицата, които имат право на пребиваване по силата на други инструменти на Съюза или по силата на националното право или които притежават национална виза за дългосрочно пребиваване, както и членовете на техните семейства;</p> <p>в) гражданите на трети страни, търсещи международна закрила. Държавите членки следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че достатъчен брой регистрационни пунктове, включително пропускателни пунктове, са отворени и достъпни за кандидатите за международна закрила, за да се гарантира ефективна закрила срещу връщане, включително правото на подаване на молба за международна закрила, и че са въведени подходящи предпазни мерки за отношението към уязвимите лица.“</p>

Изложение на мотивите

Предложените мерки за ограничаване на броя на преминаванията на границите ще имат отрицателно въздействие върху правото на подаване на молба за международна закрила и могат да доведат до незаконно връщане на външните граници на ЕС, като има и опасност да бъдат в противоречие с общата цел на Шенгенското пространство, а именно запазване на липсата на проверки по вътрешните граници. Затова те следва да се използват само като крайна мярка. Понижаването на стандартите на ЕС в законодателството в областта на убежището няма да разреши геополитическа криза. Вместо това ще доведе до отслабване на имиджа на ЕС в света като общност на ценности.

Изменение 25

Член 1, параграф 3

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>3. Член 13 се заменя със следното:</p> <p>„Член 13</p> <p>Наблюдение на границата</p> <p>1. Основната цел на наблюдението на границата е да се откриват и предотвратяват неразрешени преминавания на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лицата, които са преминали границата незаконно. Лице, което незаконно е преминало граница и което няма право на престой на територията на съответната държава членка, се задържа и за него се прилагат процедури, съобразени с Директива 2008/115/ЕО.</p>	<p>3. Член 13 се заменя със следното:</p> <p>„Член 13</p> <p>Наблюдение на границата</p> <p>1. Основната цел на наблюдението на границата е да се откриват и предотвратяват неразрешени преминавания на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лицата, които са преминали границата незаконно. Лице, което незаконно е преминало граница и което няма право на престой на територията на съответната държава членка, се задържа и за него се прилагат процедури, съобразени с Директива 2008/115/ЕО.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>2. Граничните служители използват стационарни или мобилни екипи за извършване на наблюдение на границата. Това наблюдение се извършва по такъв начин, че да предотвратява и разубежда лицата да извършват неразрешени преминавания на границата между гранично-пропускателните пунктове или да заобикалят проверките на гранично-пропускателните пунктове.</p> <p>3. Наблюдението между гранично-пропускателните пунктове се извършва от гранични служители, чиито брой и методи се определят в зависимост от съществуващите или предвидени рискове и заплахи. Наблюдението включва чести и внезапни промени на интервалите между наблюденията, както и други методи или техники, така че неразрешените преминавания на границата да се откриват или предотвратяват ефективно.</p> <p>4. Наблюдението се извършва от стационарни или мобилни екипи, които изпълняват задълженията си, като патрулират или като се разполагат на места, известни или приемани за чувствителни, като целта на такова наблюдение е предотвратяването на неразрешените преминавания на границата или залавянето на лица, преминаващи границата незаконно. Наблюдението може също така да се извършва чрез технически средства, включително електронни средства, оборудване и системи за наблюдение.</p> <p>5. В ситуация на инструментализиране на мигрантите съответната държава членка засилва наблюдението на границата, както е необходимо, за да се справи с нарасналата заплаха. По-конкретно държавата членка увеличава, по целесъобразност, ресурсите и техническите средства за предотвратяване на неразрешено преминаване на границата.</p> <p>Тези технически средства могат да включват модерни технологии, включително безпилотни въздухоплавателни средства и сензори за движение, както и мобилни екипи за предотвратяване на неразрешени преминавания на границите в Съюза.</p>	<p>2. Граничните служители използват стационарни или мобилни екипи за извършване на наблюдение на границата. Това наблюдение се извършва по такъв начин, че да предотвратява и разубежда лицата да извършват неразрешени преминавания на границата между гранично-пропускателните пунктове или да заобикалят проверките на гранично-пропускателните пунктове.</p> <p>3. Наблюдението между гранично-пропускателните пунктове се извършва от гранични служители, чиито брой и методи се определят в зависимост от съществуващите или предвидени рискове и заплахи. Наблюдението включва чести и внезапни промени на интервалите между наблюденията, както и други методи или техники, така че неразрешените преминавания на границата да се откриват или предотвратяват ефективно.</p> <p>4. Наблюдението се извършва от стационарни или мобилни екипи, които изпълняват задълженията си, като патрулират или като се разполагат на места, известни или приемани за чувствителни, като целта на такова наблюдение е предотвратяването на неразрешените преминавания на границата или залавянето на лица, преминаващи границата незаконно. Наблюдението може също така да се извършва чрез технически средства, включително електронни средства, оборудване и системи за наблюдение.</p> <p>5. В ситуация на инструментализиране на мигрантите, както е определено в член 1, параграф 1, буква б), точка 27 и признато за такова от Европейския съвет, съответната държава членка засилва наблюдението на границата, както е необходимо, за да се справи с увеличените опити за тасово пресичане на границата. За тази цел държавата членка подсилва, по целесъобразност, ресурсите и техническите средства за засилване на наблюдението на границите.</p> <p>Тези технически средства могат да включват модерни технологии, включително безпилотни въздухоплавателни средства и сензори за движение, както и мобилни екипи за предотвратяване на неразрешени преминавания на границите в Съюза.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>6. <i>Без да се засяга подкрепата, която Европейската агенция за гранична и брегова охрана може да предостави на държавите членки, в случай на инструментализиране на мигрантите Агенцията може да извърши оценка на уязвимостта, както е предвидено в член 10, параграф 1, буква в) и член 32 от Регламент (ЕС) 2019/1896 на Европейския парламент и на Съвета⁵⁷, с цел да се предостави необходимата подкрепа на съответната държава членка. Въз основа на резултатите от тази оценка или всяка друга значима оценка на уязвимостта или въз основа на определянето на критична степен на въздействие за съответния граничен участък по смисъла на член 35, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2019/1896 изпълнителният директор на Европейската агенция за гранична и брегова охрана отправя препоръки в съответствие с член 41, параграф 1 от посочения регламент до съответната държава членка.</i></p> <p>7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 относно допълнителни мерки, уреждащи наблюдението, включително разработването на стандарти за наблюдение на границата, по-специално използването на технологии за наблюдение и следене на външните граници, като се вземат предвид видът на границите, степените на въздействие, определени за всеки участък от външните граници в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2019/1896, и други имащи отношение фактори.“</p>	<p>6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 относно допълнителни мерки, уреждащи наблюдението, включително разработването на стандарти за наблюдение на границата, по-специално използването на технологии за наблюдение и следене на външните граници, като се вземат предвид видът на границите, степените на въздействие, определени за всеки участък от външните граници в съответствие с член 34 от Регламент (ЕС) 2019/1896, и други имащи отношение фактори.“</p>

Изложение на мотивите

Предложените мерки за засилване на наблюдението на границите следва да се използват само в краен случай и само в случаите, когато Европейският съвет официално е признал, че съществува инструментализация. Заличеният текст, който се отнася до Европейската агенция за гранична и брегова охрана, повтаря дословно текст на член 41, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/1896 и следователно е излишен.

Изменение 26

Член 1, параграф 5

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение
<p>(5) Член 23 се заменя със следното:</p> <p>„Член 23</p> <p>Упражняване на публични правомощия</p> <p>Отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници не накърнява:</p> <p>а) упражняването на полицейски или други публични правомощия от компетентните органи на държавите членки на тяхна територия, включително в техните вътрешни гранични зони, предоставени им съгласно националното право, доколкото упражняването на тези правомощия няма ефект, равностоен на гранични проверки.</p>	<p>(5) Член 23 се заменя със следното:</p> <p>„Член 23</p> <p>Упражняване на публични правомощия</p> <p>Отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници не накърнява:</p> <p>а) упражняването на полицейски или други публични правомощия от компетентните органи на държавите членки на тяхна територия, включително в техните вътрешни гранични зони, предоставени им съгласно националното право, доколкото упражняването на тези правомощия няма ефект, равностоен на гранични проверки.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение
<p>Упражняването от компетентните органи на техните правомощия не може по-специално да се смята за равностойно на извършването на гранични проверки, когато мерките:</p> <p>i) нямат за цел граничен контрол;</p> <p>ii) се основават на обща информация и опита на компетентните органи по отношение на възможни заплахи за обществената сигурност или обществения ред и целят по-специално:</p> <ul style="list-style-type: none"> — да се противодейства на трансграничната престъпност; — да се предотврати незаконно пребиваване или престой, свързан с незаконна миграция; или — да се ограничи разпространението на инфекциозна болест с епидемичен потенциал, установена от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията; <p>iii) са планирани и изпълнени по начин, който ясно се различава от системните проверки на лица на външните граници, включително когато се извършват в транспортни центрове или директно на борда на пътнически услуги и когато се основават на анализ на риска;</p> <p>iv) се извършват, когато е целесъобразно, въз основа на технологии за следене и наблюдение, които обикновено се използват на територията за справяне със заплахи за обществената сигурност или обществения ред, както е посочено в точка ii);</p> <p>б) възможността държава членка да подлага лица на проверки за сигурност, извършвани на пристанища и транспортни центрове от компетентните органи съгласно правото на всяка държава членка, от нейните компетентни органи или от превозвачите, при условие че на такива проверки се подлагат и лицата, които пътуват в рамките на една държава членка;</p>	<p>Упражняването от компетентните органи на техните правомощия не може по-специално да се смята за равностойно на извършването на гранични проверки, когато мерките:</p> <p>i) нямат за цел граничен контрол;</p> <p>ii) се основават на обща информация и опита на компетентните органи по отношение на възможни заплахи за обществената сигурност или обществения ред и целят по-специално:</p> <ul style="list-style-type: none"> — да се противодейства на трансграничната престъпност; — да се предотврати незаконно пребиваване или престой, — свързан с незаконна миграция, при условие че проверките на самоличността, гражданството и статута на пребиваване на лица не са систематични и се извършват въз основа на анализ на риска; или — да се ограничи разпространението на инфекциозна болест с епидемичен потенциал, установена от Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията; <p>iii) са планирани и изпълнени по начин, който ясно се различава от системните проверки на лица на външните граници, включително когато се извършват в транспортни центрове или директно на борда на пътнически услуги и когато се основават на анализ на риска;</p> <p>iv) се извършват, когато е целесъобразно, въз основа на технологии за следене и наблюдение, които обикновено се използват на територията за справяне със заплахи за обществената сигурност или обществения ред, както е посочено в точка ii);</p> <p>б) възможността държава членка да подлага лица на проверки за сигурност, извършвани на пристанища и транспортни центрове от компетентните органи съгласно правото на всяка държава членка, от нейните компетентни органи или от превозвачите, при условие че на такива проверки се подлагат и лицата, които пътуват в рамките на една държава членка;</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение
<p>в) възможността държава членка да предвиди в законодателството си задължение за притежаване или носене на документи;</p> <p>г) възможността държава членка да предвиди в законодателството си задължението гражданите на трети страни да съобщават за присъствието си на нейната територия съгласно разпоредбите на член 22 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници („Шенгенската конвенция“);</p> <p>д) проверките за целите на сигурността на данни за пътниците в съответните бази данни относно лица, пътуващи в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, които компетентните органи могат да извършват съгласно приложимото право.“</p>	<p>в) възможността държава членка да предвиди в законодателството си задължение за притежаване или носене на документи;</p> <p>г) възможността държава членка да предвиди в законодателството си задължението гражданите на трети страни да съобщават за присъствието си на нейната територия съгласно разпоредбите на член 22 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници („Шенгенската конвенция“);</p> <p>д) проверките за целите на сигурността на данни за пътниците в съответните бази данни относно лица, пътуващи в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, които компетентните органи могат да извършват съгласно приложимото право.“</p>

Изложение на мотивите

Привеждане на текста в съответствие с формулировката на съображение 20. Проверките за борба с незаконната миграция през границите са сами по себе си проверки, които имат за цел да постигнат резултата от граничния контрол и следователно не могат да не бъдат разглеждани като контрол по вътрешните граници. Добавянето представлява неправомерно разширяване на обхвата на член 23 от действащия Кодекс на шенгенските граници. Постигането на пространство, в което е гарантирано свободното движение на хора през вътрешните граници, е едно от основните постижения на Съюза. Предвид последиците, които подобни крайни мерки могат да имат за всички лица, имащи правото да се придвижват в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, следва да бъдат предвидени условията и процедурите за повторно въвеждане на подобни мерки, така че да се гарантира, че те са извънредни и обосновани и че се зачита принципът на пропорционалност.

Изменение 27

Член 1, параграф 6

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>6. Влъква се следният член 23а:</p> <p>„Член 23а</p> <p>Процедура за прехвърляне на лица, задържани на вътрешните граници</p> <p>1. Настоящият член се прилага по отношение на задържането на гражданин на трета страна в близост до вътрешните граници, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия:</p>	

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>а) <i>съответният гражданин на трета страна не отговаря или вече не отговаря на условията за влизане, предвидени в член 6, параграф 1;</i></p> <p>б) <i>гражданинът на трета страна не попада в обхвата на дерогацията, предвидена в член 6, параграф 5, буква а);</i></p> <p>в) <i>гражданинът на трета страна е задържан в контекста на трансграничното полицейско оперативно сътрудничество, по-специално по време на съвместни полицейски патрули;</i></p> <p>г) <i>налице са ясни признаци, че гражданинът на трета страна е пристигнал директно от друга държава членка, почиващи на информация, която е непосредствено достъпна за органите по задържане, включително изявления на засегнатото лице, документи за самоличност, документи за пътуване или други документи, на терени у това лице, или на резултатите от търсения, извършени в съответните национални бази данни и бази данни на Съюза.</i></p> <p>2. <i>Въз основа на констатацията, че съответният гражданин на трета страна няма право на престой на територията на дадена държава членка, компетентните органи на тази държава членка могат да решат незабавно да прехвърлят лицето в държавата членка, от която то е влязло или е искало да влезе, в съответствие с процедурата, предвидена в приложение XII.</i></p> <p>3. <i>Когато държава членка прилага процедурата, посочена в параграф 2, от приемащата държава членка се изисква да вземе всички необходими мерки, за да приеме съответния гражданин на трета страна в съответствие с процедурите, предвидени в приложение XII.</i></p> <p>4. <i>Считано от [една година след влизането в сила на регламента] и всяка година след това държавите членки предоставят на Комисията данните, записани в съответствие с точка 3 от приложение XII, относно прилагането на параграфи 1, 2 и 3.“</i></p>	

Изложение на мотивите

Същите като за съображения 25—27.

Изменение 28

Член 1, параграф 8

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>8. Член 25 се заменя със следното:</p> <p>„Член 25</p> <p>Обща рамка за временното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници</p> <p>1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници.</p>	<p>8. Член 25 се заменя със следното:</p> <p>„Член 25</p> <p>Обща рамка за временното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници</p> <p>1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>Може да се счита, че сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност произтича по-специално от:</p> <p>а) дейности, свързани с тероризъм или организирана престъпност;</p> <p>б) мащабни извънредни ситуации в областта на общественото здраве;</p> <p>в) ситуация, характеризираща се с мащабни неразрешени движения на граждани на трети страни между държавите членки, които излагат на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници;</p> <p>г) мащабни или популярни международни събития като спортни, търговски или политически прояви.</p> <p>2. Граничен контрол може да бъде въведен съгласно членове 25а и 28 само когато държава членка е установила, че такава мярка е необходима и пропорционална с оглед на критериите, посочени в член 26, параграф 1, а в случай на удължаване на срока на този граничен контрол — и на критериите, посочени в член 26, параграф 2. Граничният контрол може да бъде въведен повторно и в съответствие с член 29 с оглед на критериите, посочени в член 30.</p> <p>Във всички случаи граничният контрол на вътрешните граници се въвежда повторно като крайна мярка. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на установената сериозна заплаха.</p> <p>3. Когато същата заплаха продължава да е налице, срокът на граничния контрол на вътрешните граници може да бъде удължен в съответствие с членове 25а, 28 или 29.</p> <p>Счита се, че съществува същата заплаха, когато основанийето, представено от държавата членка за удължаване на срока на граничния контрол, се основава на определянето, че продължава да е налице същата заплаха, която е обосновавала първоначалното повторно въвеждане на граничен контрол.“</p>	<p>Може да се счита, че сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност произтича по-специално от:</p> <p>а) дейности, свързани с тероризъм или организирана престъпност;</p> <p>б) мащабни извънредни ситуации в областта на общественото здраве;</p> <p>в) мащабни или популярни международни събития като спортни, търговски или политически прояви.</p> <p>2. Граничен контрол може да бъде въведен съгласно членове 25а и 28 само когато държава членка е установила, че такава мярка е необходима и пропорционална с оглед на критериите, посочени в член 26, параграф 1, а в случай на удължаване на срока на този граничен контрол — и на критериите, посочени в член 26, параграф 2. Граничният контрол може да бъде въведен повторно и в съответствие с член 29 с оглед на критериите, посочени в член 30.</p> <p>Във всички случаи граничният контрол на вътрешните граници се въвежда повторно като крайна мярка. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на установената сериозна заплаха.“</p>

Изложение на мотивите

Въвеждането на буква в) противоречи на логиката на специалния механизъм, предложен съгласно член 28, и на принципа на субсидиарност. Ситуация, характеризираща се с мащабни неразрешени движения на граждани на трети държави между държави членки, не следва да се включва като съставляваща сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, обосноваваща повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници от отделни държави членки, тъй като включването ѝ в общата рамка е несъвместимо с целта на предложението и е в противоречие с нея, както и с правилното прилагане на принципа на субсидиарност. За да цитираме самото предложение СОМ (2021) 891:

„Дейността в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, попада в област на споделена компетентност между ЕС и държавите членки в съответствие с член 4, параграф 2 от ДФЕС. Следователно се прилага принципът на субсидиарност по силата на член 5, параграф 3 от ДЕС, според който Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.“

Целите на настоящото предложение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, действащи самостоятелно, а могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза. Това се дължи на факта, че те се отнасят до проверките на лица по външните граници, което е предварително условие за пространството без контрол на вътрешните граници. Освен това целостта на Шенгенското пространство и необходимостта да се гарантират еднакви условия за упражняване на правото на свободно движение изискват съгласуван подход в цялото Шенгенско пространство към мерки за изграждане на доверие по външните граници, включително по отношение на ограниченията за неналожителните пътувания до ЕС и реакцията във връзка с инструментализирането на мигранти от властите на трети страни.

Липсата на граничен контрол на вътрешните граници е гарантирана от Договора в член 77, параграф 2, буква д) от ДФЕС. Въпреки че държавите членки си запазват правото да предприемат действия в отговор на вътрешната сигурност и обществения ред и по този начин да упражнят правото, гарантирано в член 72 от ДФЕС, дори ако това означава повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, правилата за такова временно повторно въвеждане са определени в Кодекса на шенгенските граници, за да се гарантира, че те се прилагат само при строги условия. Поради това всички промени, отнасящи се до тези условия за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, изискват законодателство на равнище ЕС.

Целта за установяване на план за действия при извънредни ситуации по отношение на Шенген, включително специфични мерки по вътрешните граници за справяне със заплахата, засягаща по-голямата част от държавите членки едновременно, и за слекчаване на отрицателното въздействие на граничния контрол, когато той е станал неизбежен, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, действащи самостоятелно, и може да бъде постигната по-успешно на равнището на Съюза.“

Като се има предвид, че ситуацията съгласно предложението член 25, параграф 1, буква в) се отнася до движенията между държавите членки, които в действителност биха могли да засегнат по-голямата част от държавите членки, за да се спази принципът на субсидиарност, тя трябва да бъде разглеждана на равнището на Съюза, както се предлага в член 28, и да бъде предмет на решението за изпълнение на Съвета.

Заличаване на подпараграф 3 съгласно съображения 34, 35 и 45.

Изменение 29

Член 1, параграф 9

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>9. След член 25 се вмъква нов член 25а:</p> <p>„Член 25а</p> <p>Процедура при случаи, изискващи предприемането на действия поради непредвидими или предвидими събития</p> <p>1. В случаите, когато сериозна заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка е непредвидима и изисква предприемането на незабавни действия, държавата членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници.</p> <p>2. Едновременно с повторното въвеждане на граничен контрол съгласно параграф 1 държавата членка уведомява Комисията и другите държави членки за повторното въвеждане на граничен контрол в съответствие с член 27, параграф 1.</p>	<p>9. След член 25 се вмъква нов член 25а:</p> <p>„Член 25а</p> <p>Процедура при случаи, изискващи предприемането на действия поради непредвидими или предвидими събития</p> <p>1. В случаите, когато сериозна заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка е непредвидима и изисква предприемането на незабавни действия, държавата членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници.</p> <p>2. Едновременно с повторното въвеждане на граничен контрол съгласно параграф 1 държавата членка уведомява Комисията и другите държави членки за повторното въвеждане на граничен контрол в съответствие с член 27, параграф 1.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>3. За целите на параграф 1 граничният контрол на вътрешните граници може да бъде незабавно въведен повторно за ограничен срок от най-много един месец. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава да е налице след изтичането на този срок, държавата членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за допълнителни срокове с максимална продължителност до три месеца.</p> <p>4. Когато в дадена държава членка може да се предвиди възникването на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, тази държава членка нотифицира Комисията и другите държави членки и Комисията в съответствие с член 27, параграф 1 най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане на граничен контрол или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, пораждащи необходимостта от това повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане.</p> <p>5. За целите на параграф 4 и без да се засягат разпоредбите на член 27а, параграф 4, граничният контрол на вътрешните граници може да бъде въведен повторно за срок от най-много шест месеца. Когато сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава да е налице след изтичане на този срок, държавата членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за срокове от най-много шест месеца, които могат да бъдат подновявани.</p> <p>Всяко удължаване се нотифицира на Комисията и на другите държави членки в съответствие с член 27 и в сроковете, посочени в параграф 4. Като се спазват разпоредбите на член 27а, параграф 5, максималната продължителност на граничния контрол на вътрешните граници не може да надвишава две години.</p> <p>6. Срокът, посочен в параграф 5, не включва сроковете, посочени в параграф 3.“</p>	<p>3. За целите на параграф 1 граничният контрол на вътрешните граници може да бъде незабавно въведен повторно за ограничен срок от най-много един месец. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава да е налице след изтичането на този срок, държавата членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за допълнителни срокове с максимална продължителност до три месеца.</p> <p>4. Когато в дадена държава членка може да се предвиди възникването на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, тази държава членка нотифицира Комисията и другите държави членки и Комисията в съответствие с член 27, параграф 1 най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане на граничен контрол или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, пораждащи необходимостта от това повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане.</p> <p>5. За целите на параграф 4 граничният контрол на вътрешните граници може да бъде въведен повторно за срок от най-много шест месеца. Ако след изтичането на този срок възникне заплаха от ново естество за обществения ред или вътрешната сигурност, държавата членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за срокове от най-много шест месеца, които могат да бъдат подновявани.</p> <p>Всяко удължаване се нотифицира на Комисията и на другите държави членки в съответствие с член 27 и в сроковете, посочени в параграф 4. Максималната продължителност на граничния контрол на вътрешните граници не може да надвишава две години.</p> <p>6. Срокът, посочен в параграф 5, не включва сроковете, посочени в параграф 3.“</p>

Изложение на мотивите

Контролът по вътрешните граници не следва да надвишава общо 24 месеца. Съгласно решението на Съда на Европейския съюз (съединени дела C-368/20 и C-369/20) Кодексът на шенгенските граници трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници от държава членка въз основа на членове 25 и 27 от този кодекс, когато продължителността на повторното му въвеждане надвишава максималната обща продължителност от шест месеца и няма заплаха от ново естество, която да оправдава повторното прилагане на сроковете, предвидени в член 25.

Изменение 30

Член 1, параграф 10

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>10. Член 26 се заменя със следното:</p> <p>„Член 26</p> <p>Критерии за временното повторно въвеждане и удължаване на граничния контрол на вътрешните граници</p>	<p>10. Член 26 се заменя със следното:</p> <p>„Член 26</p> <p>Критерии за временното повторно въвеждане и удължаване на граничния контрол на вътрешните граници</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>1. За да установи дали повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е необходимо и пропорционално в съответствие с член 25, държавата членка взема предвид по-специално:</p> <p><i>а)</i> целесъобразността на мярката за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници предвид естеството на установената сериозна заплаха, и по-специално дали с повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е вероятно да се противодейства адекватно на заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност;</p> <p><i>б)</i> вероятното въздействие на подобна мярка върху:</p> <ul style="list-style-type: none"> — движението на хората в пространството без граничен контрол на вътрешните граници и — функционирането на трансграничните региони, като се отчитат тесните социални и икономически връзки между тях. <p>2. Когато държава членка реши да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници съгласно член 25а, параграф 5, тя също така оценява подробно дали целите, преследвани с това удължаване, могат да бъдат постигнати чрез:</p> <p><i>а)</i> използването на алтернативни мерки, като например пропорционални проверки, извършвани в контекста на законното упражняване на правомощия, посочено в член 23, буква а);</p> <p><i>б)</i> използването на процедурата, посочена в член 23а;</p> <p><i>в)</i> формите на полицейско сътрудничество, предвидени в правото на Съюза, включително по въпроси като съвместни патрули, съвместни операции, съвместни екипи за разследване, презгранично преследване по гореша следа или трансгранично наблюдение.</p>	<p>1. За да установи дали повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е необходимо и пропорционално в съответствие с член 25, държавата членка взема предвид по-специално:</p> <p><i>а)</i> използването на алтернативни мерки, като например пропорционални проверки, извършвани в контекста на законното упражняване на правомощия, посочено в член 23, буква а);</p> <p><i>б)</i> целесъобразността на мярката за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници предвид естеството на установената сериозна заплаха, и по-специално дали с повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници е вероятно да се противодейства адекватно на заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност;</p> <p><i>в)</i> вероятното въздействие на подобна мярка върху:</p> <ul style="list-style-type: none"> — движението на хората в пространството без граничен контрол на вътрешните граници и — функционирането на трансграничните региони, като се отчитат тесните социални и икономически връзки между тях. <p>2. Когато държава членка реши да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници съгласно член 25а, параграф 5, тя също така оценява подробно дали целите, преследвани с това удължаване, могат да бъдат постигнати чрез:</p> <p><i>а)</i> използването на алтернативни мерки, като например пропорционални проверки, извършвани в контекста на законното упражняване на правомощия, посочено в член 23, буква а);</p> <p><i>б)</i> формите на полицейско сътрудничество, предвидени в правото на Съюза, включително по въпроси като съвместни патрули, съвместни операции, съвместни екипи за разследване, презгранично преследване по гореша следа или трансгранично наблюдение.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>3. Когато е повторно въведен или удължен граничен контрол на вътрешните граници, съответните държави членки гарантират, когато е необходимо, че този контрол е придружен от подходящи мерки, с които се смекчават последиците от повторното въвеждане на граничния контрол за хората и превоза на стоки, като се обръща специално внимание на трансграничните региони.“</p>	<p>3. Когато е повторно въведен или удължен граничен контрол на вътрешните граници, съответните държави членки гарантират, когато е необходимо, че този контрол е придружен от подходящи мерки, с които се смекчават последиците от повторното въвеждане на граничния контрол за хората и превоза на стоки, като се обръща специално внимание на трансграничните региони.“</p>

Изложение на мотивите

За да се постигнат целите на предложението, от съществено значение е алтернативните мерки да бъдат разгледани още на етапа преди повторното въвеждане на граничен контрол, а не едва на етапа на удължаване на срока.

Предлага се член 23а да бъде заличен и следователно трябва да бъде заличен и от член 26.

Изменение 31

Член 1, параграф 11

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>11. Член 27 се заменя със следното:</p> <p>„Член 27</p> <p><i>Нотификация за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и оценка на риска</i></p> <p>1. В нотификациите от държавите членки за повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници се съдържа следната информация:</p> <p>а) основанията за повторното въвеждане или удължаването, включително всички имащи отношение данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплата за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки;</p> <p>б) обхватът на предложеното повторно въвеждане или удължаване, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол или ще бъде удължен срокът му на прилагане;</p> <p>в) наименованията на определените гранични контролно-пропускателни пунктове;</p> <p>г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане или удължаване;</p>	<p>11. Член 27 се заменя със следното:</p> <p>„Член 27</p> <p><i>Нотификация за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и оценка на риска</i></p> <p>1. В нотификациите от държавите членки за повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници се съдържа следната информация:</p> <p>а) основанията за повторното въвеждане или удължаването, включително всички имащи отношение данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплата за обществения ред или вътрешната сигурност на държавите членки, и причините, поради които алтернативните мерки не са целесъобразни;</p> <p>б) обхватът на предложеното повторно въвеждане или удължаване, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол или ще бъде удължен срокът му на прилагане;</p> <p>в) наименованията на определените гранични контролно-пропускателни пунктове;</p> <p>г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане или удължаване;</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
д) съображенията относно необходимостта и пропорционалността, посочени в член 26, параграф 1, а в случай на удължаване — в член 26, параграф 2;	д) съображенията относно необходимостта и пропорционалността, посочени в член 26, параграф 1, а в случай на удължаване — в член 26, параграф 2;
е) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.	е) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.
Нотификацията може да бъде направена съвместно от две или повече държави членки.	Нотификацията може да бъде направена съвместно от две или повече държави членки.
Нотификацията се предоставя в съответствие с образец, който се установява от Комисията с акт за изпълнение и се публикува онлайн. Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.“	Нотификацията се предоставя в съответствие с образец, който се установява от Комисията с акт за изпълнение и се публикува онлайн. Образецът следва да включва позицията на органа или органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з). Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.
2. Когато граничният контрол се прилага в продължение на шест месеца в съответствие с член 25а, параграф 4, всяка последваща нотификация за удължаването на срока на този контрол включва оценка на риска. В оценката на риска се описват мащабът и предвиденото развитие на установената сериозна заплаха, по-специално колко дълго се очаква установената сериозна заплаха да трае и кои участъци от вътрешните граници могат да бъдат засегнати, като се предоставя и информация относно мерките за координация с другите държави членки, които са засегнати или е вероятно да бъдат засегнати от тези мерки.	2. Когато граничният контрол се прилага в продължение на шест месеца в съответствие с член 25а, параграф 4, всяка последваща нотификация за удължаването на срока на този контрол включва оценка на риска. В оценката на риска се описват мащабът и предвиденото развитие на установената сериозна заплаха, по-специално колко дълго се очаква установената сериозна заплаха да трае и кои участъци от вътрешните граници могат да бъдат засегнати, като се предоставя и информация относно мерките за координация с другите държави членки и трансграничните региони , които са засегнати или е вероятно да бъдат засегнати от тези мерки.
3. Когато повторното въвеждане на граничен контрол или удължаването му се дължи на мащабни неразрешени движения, както са посочени в член 25, параграф 1, буква б), в оценката на риска се предоставят също така информация за мащаба и тенденциите на подобни неразрешени движения, включително цялата информация, получена от съответните агенции на ЕС съгласно съответните им мандати, и анализ на данни от съответните информационни системи.	3. Когато повторното въвеждане на граничен контрол или удължаването му се дължи на мащабни неразрешени движения, както са посочени в член 25, параграф 1, буква б), в оценката на риска се предоставят също така информация за мащаба и тенденциите на подобни неразрешени движения, включително цялата информация, получена от съответните агенции на ЕС съгласно съответните им мандати, и анализ на данни от съответните информационни системи.
4. По искане на Комисията съответната държава членка предоставя допълнителна информация, включително относно мерките за координация с държавите членки, засегнати от планираното удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, както и допълнителна информация, необходима за оценяване на възможното използване на мерките, посочени в членове 23 и 23а.	4. По искане на Комисията съответната държава членка предоставя допълнителна информация, включително относно мерките за координация с държавите членки, засегнати от планираното удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, както и допълнителна информация, необходима за оценяване на възможното използване на мерките, посочени в членове 23 и 23а.
5. Държавите членки, които подават нотификация по параграф 1 или 2, могат при необходимост и в съответствие с националното си право да решат да класифицират цялата нотифицирана информация или части от нея.	5. Държавите членки, които подават нотификация по параграф 1 или 2, могат при необходимост и в съответствие с националното си право да решат да класифицират цялата нотифицирана информация или части от нея.

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
Подобно класифициране не възпрепятства достъпа до информация чрез подходящи и сигурни канали за полицейско сътрудничество от страна на другите държави членки, засегнати от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.“	Подобно класифициране не възпрепятства достъпа до информация чрез подходящи и сигурни канали за полицейско сътрудничество от страна на другите държави членки, засегнати от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.“

Изложение на мотивите

Привеждане в съответствие с предходното изменение.

Изменение 32

Член 1, параграф 12

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
12. Вмъква се следният член 27а: „Член 27а Консултация с държавите членки и становище на Комисията 1. След получаване на нотификациите, подадени съгласно член 27, параграф 1, Комисията може да започне процес на консултации, когато е целесъобразно, включително съвместни заседания между държавата членка, която планира да въведе повторно или да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници, и останалите държави членки, особено тези, които са пряко засегнати от подобни мерки, и съответните агенции на Съюза. Консултацията се съсредоточава по-конкретно върху установената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, целесъобразността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол, като се отчита целесъобразността на алтернативните мерки, и начините да се гарантира осъществяването на взаимното сътрудничество между държавите членки във връзка с повторното въвеждане на граничен контрол. Държавата членка, която планира повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, отчита в максимална степен резултатите от тези консултации при извършването на граничния контрол на вътрешната граница. 2. След получаването на нотификации, подадени във връзка с повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници, Комисията или всяка друга държава членка може, без да се засягат разпоредбите на член 72 от ДФЕС, да представи становище, ако — въз основа на информацията, съдържаща се в нотификацията и оценката на риска, по целесъобразност, или на допълнителна информация — тя има опасения относно необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници.	12. Вмъква се следният член 27а: „Член 27а Консултация с държавите членки и становище на Комисията 1. След получаване на нотификациите, подадени съгласно член 27, параграф 1, Комисията започва процес на консултации, когато е целесъобразно, включително съвместни заседания между държавата членка, която планира да въведе повторно или да удължи срока на граничния контрол на вътрешните граници, и останалите държави членки, особено тези, които са пряко засегнати от подобни мерки, Европейския парламент, Европейския комитет на регионите и съответните агенции на Съюза. Консултацията се съсредоточава по-конкретно върху установената заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, целесъобразността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол, като се отчита целесъобразността на алтернативните мерки, и начините да се гарантира осъществяването на взаимното сътрудничество между държавите членки във връзка с повторното въвеждане на граничен контрол. Държавата членка, която планира повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници, отчита в максимална степен резултатите от тези консултации при извършването на граничния контрол на вътрешната граница. 2. След получаването на нотификации, подадени във връзка с повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници, Комисията или всяка друга държава членка може, без да се засягат разпоредбите на член 72 от ДФЕС, да представи становище, ако — въз основа на информацията, съдържаща се в нотификацията и оценката на риска, по целесъобразност, или на допълнителна информация — тя има опасения относно необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане или удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници.

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>3. След получаването на нотификации, подадени във връзка с удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници съгласно член 25а, параграф 4, което води до продължаване на граничния контрол на вътрешните граници за общо осемнадесет месеца, Комисията представя становище относно необходимостта и пропорционалността на този граничен контрол на вътрешните граници.</p>	<p>3. След получаването на нотификации, подадени във връзка с удължаване на срока на граничния контрол на вътрешните граници съгласно член 25а, параграф 4, което води до продължаване на граничния контрол на вътрешните граници за общо дванадесет месеца, Комисията представя становище относно необходимостта и пропорционалността на този граничен контрол на вътрешните граници. Това становище следва да взема предвид и позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони, включени в нотификацията съгласно член 39, параграф 1, буква з).</p>
<p>4. Когато представи становището, посочено в параграфи 2 или 3, Комисията може да започне процес на консултации, за да обсъди становището с държавите членки. Когато Комисията или държава членка представи становище, изразяващо опасения относно необходимостта или пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, Комисията започва такъв процес.</p>	<p>4. Когато представи становището, посочено в параграфи 2 или 3, Комисията започва процес на консултации, за да обсъди становището с държавите членки. Когато Комисията или държава членка представи становище, изразяващо опасения относно необходимостта или пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, Комисията започва такъв процес.</p>
<p>5. Когато държава членка счита, че са налице извънредни ситуации, които оправдават продължаващата необходимост от граничен контрол на вътрешните граници за срок, който надхвърля максималния срок, определен в член 25, параграф 5, тя нотифицира това на Комисията в съответствие с член 27, параграф 2. В новата нотификация държавата членка обосновава продължаващата заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, като взема предвид становището на Комисията, изготвено съгласно параграф 3. Комисията представя последващо становище.“</p>	<p>5. Когато държава членка счита, че са налице извънредни ситуации, които оправдават продължаващата необходимост от граничен контрол на вътрешните граници за срок, който надхвърля максималния срок, определен в член 25а, параграф 5, тя нотифицира това на Комисията в съответствие с член 27, параграф 2. В новата нотификация държавата членка обосновава продължаващата заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, като взема предвид становището на Комисията, изготвено съгласно параграф 3. Комисията представя последващо становище.“</p>

Изложение на мотивите

От съществено значение е Европейската комисия бързо да извърши оценка на необходимостта от удължен граничен контрол на вътрешните граници и неговата пропорционалност, както и в своите препоръки да отчете позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з). В хода на процеса следва да се провеждат консултации с Европейския парламент и с Европейския комитет на регионите. Освен това удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници е обхванато в член 25а, параграф 5 и това трябва да бъде коригирано.

Изменение 33

Член 1, параграф 13

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>13. Член 28 се заменя със следното:</p> <p>„Член 28</p> <p>Специален механизъм, когато сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност излага на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници</p>	<p>13. Член 28 се заменя със следното:</p> <p>„Член 28</p> <p>Специален механизъм, когато сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност излага на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>1. Когато Комисията установи, че същата сериозна заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред засяга множество държави членки, излагайки на риск цялостното функциониране на пространството без вътрешни граници, тя може да отправи предложение до Съвета да приеме решение за изпълнение, с което се разрешава повторното въвеждане на граничен контрол от държавите членки, когато наличните мерки, посочени в членове 23 и 23а, не са достатъчни за справяне със заплахата.</p> <p>2. Решението е за срок от най-много шест месеца и може да бъде подновено по предложение на Комисията за допълнителни срокове от най-много шест месеца, докато трае заплахата, като се взема предвид прегледът, посочен в параграф 5.</p> <p>3. Когато държавите членки въвеждат повторно граничен контрол или удължават срока му поради заплахата, посочена в параграф 1, този контрол, считано от влизането в сила на решението на Съвета, се основава на това решение.</p> <p>4. В решението на Съвета, посочено в параграф 1, се посочват също всички подходящи смекчавщи мерки, които се установяват на национално равнище и на равнището на Съюза, за да се сведат до минимум последиците от повторното въвеждане на граничен контрол.</p> <p>5. Комисията прави преглед на развитието на установената заплаха, както и на въздействието на мерките, приети в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1, с цел да прецени дали мерките продължават да са обосновани.</p> <p>6. Държавите членки незабавно нотифицират на Комисията и другите държави членки в Съвета повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1.</p> <p>7. Комисията може да изготви препоръка, в която се посочват други мерки, както са посочени в членове 23 и 23а, които биха могли да допълнят граничния контрол на вътрешните граници или да бъдат по-подходящи за справяне с установената заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред, както е посочено в параграф 1.“</p>	<p>1. Когато Комисията установи, че същата сериозна заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред засяга множество държави членки, излагайки на риск цялостното функциониране на пространството без вътрешни граници, тя може да отправи предложение до Съвета да приеме решение за изпълнение, с което се разрешава повторното въвеждане на граничен контрол от държавите членки, когато наличните мерки, посочени в член 23, не са достатъчни за справяне със заплахата.</p> <p>2. Решението е за срок от най-много шест месеца и може да бъде подновено по предложение на Комисията, в случай че заплахата продължи, за допълнителни срокове от най-много шест месеца и общо удължаване с 24 месеца, като се взема предвид прегледът, посочен в параграф 5.</p> <p>3. Когато държавите членки въвеждат повторно граничен контрол или удължават срока му поради заплахата, посочена в параграф 1, този контрол, считано от влизането в сила на решението на Съвета, се основава на това решение.</p> <p>4. В решението на Съвета, посочено в параграф 1, се посочват също всички подходящи смекчавщи мерки, които се установяват на национално равнище и на равнището на Съюза, за да се сведат до минимум последиците от повторното въвеждане на граничен контрол.</p> <p>5. Комисията прави преглед на развитието на установената заплаха, както и на въздействието на мерките, приети в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1, с цел да прецени дали мерките продължават да са обосновани.</p> <p>6. Държавите членки незабавно нотифицират на Комисията и другите държави членки в Съвета повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с решението на Съвета, посочено в параграф 1.</p> <p>7. Комисията може да изготви препоръка, в която се посочват други мерки, както са посочени в член 23, които биха могли да допълнят граничния контрол на вътрешните граници или да бъдат по-подходящи за справяне с установената заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред, както е посочено в параграф 1. Тази препоръка следва да взема предвид и позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з).“</p>

Изложение на мотивите

За да се гарантира отчитането на позициите на местните и регионалните власти в трансграничните региони и спазването на разпоредбите, посочени в предложението, единният формат на доклада би трябвало да включва раздел относно позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з). Освен това е необходима фиксирана горна граница, за да се избегне почти постоянен контрол на вътрешните граници.

Изменение 34

Член 1, параграф 14

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>14. Член 31 се изменя, както следва:</p> <p>а) Член 31 става параграф 1;</p> <p>б) добавя се следният параграф 2:</p> <p>„2. Когато държава членка нотифицира на Комисията и на другите държави членки повторното въвеждане на граничен контрол в съответствие с член 27, параграф 1, едновременно с това тя предоставя на Европейския парламент и на Съвета следната информация:</p> <p>а) данните за вътрешните граници, на които ще бъде повторно въведен граничен контрол;</p> <p>б) причините за предложеното повторно въвеждане;</p> <p>в) наименованията на определените гранични контролно-пропускателни пунктове;</p> <p>г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане;</p> <p>д) според случая, мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.</p> <p>3. Предоставянето на информация може да подлежи на класифициране на информацията от държавите членки съгласно член 27, параграф 4.</p> <p>От държавите членки не се изисква да предоставят цялата информация, посочена в параграф 2, в <i>случаите</i>, когато това е обосновано от съображения, свързани с обществената сигурност.</p> <p>Класифицирането на информация не възпрепятства предоставянето на информация от Комисията на Европейския парламент. Предаването и обработването на информацията и документите, предоставени на Европейския парламент съгласно настоящия член, се извършват при спазване на приложимите за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.“</p>	<p>14. Член 31 се изменя, както следва:</p> <p>а) Член 31 става параграф 1;</p> <p>б) добавя се следният параграф 2:</p> <p>„2. Когато държава членка нотифицира на Комисията и на другите държави членки повторното въвеждане на граничен контрол в съответствие с член 27, параграф 1, едновременно с това тя предоставя на Европейския парламент и на Съвета следната информация:</p> <p>а) данните за вътрешните граници, на които ще бъде повторно въведен граничен контрол;</p> <p>б) причините за предложеното повторно въвеждане;</p> <p>в) наименованията на определените гранични контролно-пропускателни пунктове;</p> <p>г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане;</p> <p>д) според случая, мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.</p> <p>3. Предоставянето на информация може да подлежи на класифициране на информацията от държавите членки съгласно член 27, параграф 4.</p> <p>От държавите членки не се изисква да предоставят цялата информация, посочена в параграф 2, в <i>изключителни случаи</i>, когато това е обосновано от <i>сериозни</i> съображения, свързани с обществената сигурност.</p> <p>Класифицирането на информация не възпрепятства предоставянето на информация от Комисията на Европейския парламент. Предаването и обработването на информацията и документите, предоставени на Европейския парламент съгласно настоящия член, се извършват при спазване на приложимите за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.“</p>

Изложение на мотивите

Изключенията от принципа на прозрачност следва да бъдат много ограничени по обхват.

Изменение 35

Член 1, параграф 15

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>15. Член 33 се заменя със следното:</p> <p>„Член 33</p> <p><i>Доклад</i> за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници</p> <p>1. В срок от четири седмици след премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавите членки, които са извършвали граничен контрол на вътрешните граници, представят доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане и, когато е приложимо, удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници.</p> <p>2. Без да се засяга параграф 1, когато граничният контрол е удължен, както е посочено в член 25а, параграф 5, съответната държава членка представя доклад при изтичането на срок от дванадесет месеца и на всеки дванадесет месеца след това, ако по изключение граничният контрол продължава да се прилага.</p> <p>3. Докладът съдържа по-конкретно първоначалната и последващата оценка на необходимостта от граничен контрол и спазването на критериите, посочени в член 26, извършването на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтичащото въздействие върху движението на хора, по-специално в трансграничните региони, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително последваща оценка на пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.</p> <p>4. Комисията приема единен образец за този доклад и го прави достъпен онлайн.</p> <p>5. Комисията може да представи становище относно тази последваща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или няколко вътрешни граници или на участъци от тях.</p>	<p>15. Член 33 се заменя със следното:</p> <p>„Член 33</p> <p>Доклади за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници</p> <p>1. На всеки четири седмици, докато се извършва граничен контрол, и в срок от четири седмици след премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавите членки, които извършват граничен контрол на вътрешните граници, представят доклади на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане и, когато е приложимо, удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници.</p> <p>2. Без да се засяга параграф 1, когато граничният контрол е удължен, както е посочено в член 25а, параграф 5, съответната държава членка представя доклад при изтичането на срок от дванадесет месеца, ако по изключение граничният контрол продължава да се прилага.</p> <p>3. Докладите съдържат по-конкретно първоначалната и последващата оценка на необходимостта от граничен контрол и спазването на критериите, посочени в член 26, извършването на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтичащото въздействие върху движението на хора, по-специално в трансграничните региони, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително текуща оценка на пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.</p> <p>4. Комисията приема единен образец за тези доклади и го прави достъпен онлайн. Докладът включва раздел относно позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з).</p> <p>5. Комисията представя становище относно тази текуща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или няколко вътрешни граници или на участъци от тях.</p>

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>6. Най-малко веднъж годишно Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници (т. нар. „доклад за състоянието на Шенген“). Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година. В него се включва и информация за тенденциите в рамките на Шенгенското пространство по отношение на неразрешените движения на граждани на трети страни, като се отчитат наличната информация от съответните агенции на Съюза, анализът на данни от съответните информационни системи и оценката на необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол през периода, обхванат от този доклад.“</p>	<p>6. Най-малко веднъж годишно Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници (т. нар. „доклад за състоянието на Шенген“). Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година. В него се включва и информация за тенденциите в рамките на Шенгенското пространство по отношение на неразрешените движения на граждани на трети страни, като се отчитат наличната информация от съответните агенции на Съюза, анализът на данни от съответните информационни системи и оценката на необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол през периода, обхванат от този доклад.“</p>

Изложение на мотивите

За да се гарантира отчитането на позициите на местните и регионалните власти в трансграничните региони и спазването на разпоредбите, посочени в предложението, единният образец на доклада следва да включва раздел относно позицията на засегнатия орган или органи, управляващ(и) местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з).

Необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници се оценяват редовно и подлежат на задължителна оценка от страна на Комисията по време на контрола и след него.

Тъй като контролът по вътрешните граници следва да се извършва само при извънредни обстоятелства и да се използва като крайна мярка, наблюдението и оценката следва да се извършват от началото на тези мерки. Предложеният тук четиринадесетдневен срок е в съответствие със сроковете, предвидени за последващо докладване.

Изменение 36

Член 1, параграф 19

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>19. <i>Добавя се ново приложение XII:</i> „ПРИЛОЖЕНИЕ XII ЧАСТ А Процедура за прехвърляне на лица, задържани на вътрешните граници [1. — 7.] Част Б Стандартен формуляр за прехвърляне на лица, задържани на вътрешните граници [...]"</p>	

Изложение на мотивите

В резултат на предложеното заличаване на член 23а, приложение XII също трябва да бъде заличено.

Изменение 37

Член 2, параграф 1

Текст, предложен от Европейската комисия	Изменение на КР
<p>1. Член 6, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО се заменя със следното:</p> <p><i>„3. Държавите членки могат да се въздържат от издаване на решение за връщане на гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, ако засегнатият гражданин на трета страна бъде приет обратно от друга държава членка в съответствие с процедурата, предвидена в член 23а от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета (*) или съгласно двустранни споразумения или договорености.</i></p> <p><i>Държавата членка, която е приела обратно засегнатия гражданин на трета страна в съответствие с първата алинея, издава решение за връщане в съответствие с параграф 1. В такива случаи дерогацията, предвидена в първата алинея, не се прилага.</i></p> <p><i>Държавите членки незабавно уведомяват Комисията за всички съществуващи, изменени или нови двустранни споразумения или договорености.“</i></p> <p>(*) Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 077, 23.3.2016 г., стр. 1).</p>	

Изложение на мотивите

В резултат на предложеното заличаване на член 23а, предложените изменения на член 6, параграф 3 от Директива 2008/115/ЕО също трябва да бъдат заличени. Основанието е същото като за предложеното заличаване на съображения 25 и 26. Освен това широкото използване на двустранни споразумения между държавите членки, които биха били необходими за осъществяването на такива прехвърляния, може да подкопае европейската солидарност. Освен това, в съответствие със становището на Правната служба на Съвета на Европейския съюз (6357/21, 19.2.2021 г.), в което подробно се обяснява „променливата геометрия“ между достиженията на правото от Шенген и Дъблин във връзка с предложенията, съдържащи се в Новия пакт за миграцията и убежището, разпоредбите, свързани с връщането, биха могли да бъдат включени отново в предложението за преработване на Директивата за връщането (във вида, предложен от Комисията през 2018 г., предложение, което понастоящем е все още в процес на обсъждане в Съвета). Като алтернатива такива разпоредби биха могли да бъдат включени в предложението за изменение на Директивата за връщането. Включването на изменение на Директивата за връщането чрез преразгледания Кодекс на шенгенските граници не е в съответствие с ангажимента на Европейската комисия за по-добро регулиране.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ (КР)

1. приветства предложението на Комисията за изменение на Кодекса на шенгенските граници, както по отношение на предложените еднакво приложими мерки, насочени към защитата на външните граници, така и по отношение на повторно определените критерии и процедурни гаранции за повторното въвеждане и удължаване на контрола по вътрешните граници, по-специално тъй като те отчитат значението на трансграничното сътрудничество;

2. приветства съвместното съобщение на Европейската комисия и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно „Отговор на осъществяването на държавно равнище инструментализиране на мигранти по външната граница на ЕС“, прието на 23 ноември 2021 г., в което, заедно с обновения план за действие на ЕС срещу контрабандата на мигранти (2021—2025 г.)⁽⁶⁾, за първи път се разглежда явлението инструментализиране;

⁽⁶⁾ COM(2021) 591 final

3. изразява съгласие с необходимостта от по-добре функционираща рамка на Шенгенското пространство и с това, че контролът по външните граници е в интерес на всички държави членки; признава, че ефективният контрол на външните граници на ЕС е важна неразделна част от всеобхватната политика на ЕС в областта на миграцията;
4. подчертава, че в настоящия си вид предложеното определение на концепцията за инструментализиране в Кодекса на шенгенските граници е твърде широко и неясно, като оставя възможност за погрешни тълкувания, което евентуално може да доведе до недостатъчно обосновани дерогации от минималните стандарти, гарантирани от общите правила за международна закрила. Изтъква също така, че оценката на въздействието, придружаваща предложението, „не се спира на въпроса с инструментализирането на незаконната миграция, което се случи на сухопътната граница с Беларус през лятото, т.е. след като работата по този документ вече беше приключила“⁽⁷⁾. Поради това придружаващата оценка на въздействието е непълна и не допринася достатъчно по начин, който да гарантира, че произтичащото предложение отговаря на желаната цел на насоките за по-добро регулиране, а именно постигането на „пълните ползи от политиките с минимални разходи при същевременно спазване на принципите на субсидиарност и пропорционалност“⁽⁸⁾;
5. подчертава, че допълващите и превантивните политически мерки следва да бъдат насочени и към държавите на произход на инструментализираните мигранти, както и правителствата на трети държави, отговорни за инструментализирането, за да се избегне единствено санкциониране на хората, които стават жертви на такива действия. Въпреки че хуманитарните нужди на инструментализираните мигранти следва да останат приоритет, санкциите и други ограничителни мерки следва да бъдат насочени към участващите в дейностите на инструментализиращия режим или допринасящите за тях, които улесняват незаконното преминаване на външните граници на Съюза, както и към контрабандистите на мигранти, нарушаващи правата на човека, или към онези, които по друг начин участват в трафик на хора;
6. посочва, че регламентът за инструментализирането поражда загриженост по отношение на съответствието с принципа на пропорционалност, определен в член 5, параграф 4 от ДЕС, съгласно който съдържанието и формата на дейност на Съюза не надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите. Съществува опасност с предложението да бъдат разрешени дерогации от единното законодателство на ЕС в областта на убежището, като те надхвърлят необходимото за постигане на целта на външната политика и политиката на сигурност на ЕС за прекратяване на инструментализирането на мигранти от страна на трети държави;
7. призовава Европейската комисия да преработи цялостно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за справяне със ситуации на инструментализиране в областта на миграцията и убежището (Регламент за инструментализирането)⁽⁹⁾ в съответствие със своите насоки за по-добро регулиране и принципи за добро законотворчество, и съответно да преразгледа предложението си за преразгледан Кодекс на шенгенските граници в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност съгласно член 5 от ДЕС. Като се има предвид, че предложеният регламент за инструментализиране зависи от приемането на други предложения в рамките на Новия пакт за миграцията и убежището и освен това не е придружен от оценка на въздействието, Комитетът се въздържа от предложения за законодателни изменения на горепосоченото предложение за регламент;
8. посочва, че като позволява дерогации от еднаквото прилагане на законодателството на ЕС в областта на убежището за отделните държави членки, има опасност регламентът за инструментализирането да подкопае самата цел на предложението Нов пакт за миграцията и убежището, а именно постигане на съгласувана, единна и интегрирана обща европейска система за убежище, която може да бъде постигната в достатъчна степен единствено на равнището на Съюза. По-специално Комитетът е силно скептичен по отношение на предложените временни мерки, тъй като те не отговарят на защитата, предоставена от Хартата на основните права на ЕС, която гарантира защита срещу връщане, ефективен достъп до процедура за определяне на статута, право на убежище, право на свобода, право на ефективна съдебна защита и право на достойнство;
9. препраща към своето становище относно Новия пакт за миграцията и убежището⁽¹⁰⁾, в което възразява срещу ненужното удължаване на граничните процедури за предоставяне на убежище, които ще бъдат удължени още повече съгласно предложеният регламент за инструментализирането, заедно с други ограничения, които затрудняват още повече упражняването на правото на подаване на молба за убежище;
10. поради това отправя предупреждение да не се прибягва до широките възможности за прилагане на ускорена процедура на границата, без да се вземат предвид лични обстоятелства, различни от конкретни здравни проблеми; във връзка с това предупреждава, че срокът, предоставен на държавите членки за регистриране на молба за убежище и за предоставяне на достъп до тяхната територия, е прекалено дълъг, което вероятно ще доведе до масово лишаване от свобода, равносилно на незаконно фактическо задържане на външните граници;

⁽⁷⁾ SWD(2021) 463 final

⁽⁸⁾ SWD(2021) 305 final

⁽⁹⁾ COM(2021) 890 final

⁽¹⁰⁾ COR-2020-04843.

11. в същия ред на мисли изразява съжаление във връзка с факта, че спирането на автоматичното суспензивно действие на жалбите в рамките на „спешната процедура за управление на миграцията и убежището“ и понижаването на стандартите за приемане до абсолютния минимум, който сам по себе си не е допълнително определен в предложението, създава опасност да не се отговорно на специфичните нужди на лицата, търсещи убежище;
12. изтъква факта, че в преговорите в Съвета не е постигнат напредък и по предложението за решение на Съвета относно временни спешни мерки в полза на Латвия, Литва и Полша, което е възпроизведено в предложението регламент за инструментализирането; посочва, че държавите членки вече разполагат с гъвкавост в рамките на настоящата правна рамка за справяне с променящите се събития по техните граници;
13. посочва, че нашествието в Украйна, извършено от Руската федерация през февруари 2022 г., и последвалото масово изселване на украинци и лица, пребиваващи в страната, показва значението на ефективното и хуманно управление на външните граници на ЕС. Полша, Румъния, Словакия и Унгария бяха изправени пред огромно предизвикателство по отношение на поддържането на сигурността на границата, от една страна, и управлението на миграцията на стотици хиляди хора, напуснали Украйна и търсещи убежище в държави — членки на ЕС, от друга. Въоръженият конфликт в Украйна отвори и голямото значение на трансграничното сътрудничество, както вътре в ЕС, така и извън него, по-специално в контекста на предоставянето на хуманитарна помощ;
14. приветства държавите членки за това, че остават единни и активират Директивата за временна закрила в полза на всички украински бежанци, без да се отклоняват от стандартите на законодателството в областта на убежището, какъвто би бил случаят, ако се приложи регламентът за инструментализирането; подчертава, че сложността на ситуацията изисква координиран подход, който зачита правата на човека и правото на убежище и се основава на солидарност и справедливо споделяне на отговорността с държавите членки и регионите, които са най-силно засегнати от това положение; изразява гордостта си, че настоящият отговор се изрази в солидарност както от страна на правителствата, така и от страна на гражданите;
15. изразява съгласие, че контролът по вътрешните граници следва винаги да бъде крайна мярка, и подчертава факта, че временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници застрашава сериозно способността на съседните региони да си сътрудничат помежду си и оказва сериозно въздействие върху регионалните икономики;
16. подчертава, че трансграничното сътрудничество е в основата на проекта за европейска интеграция и е един от най-големите успехи на Европейския съюз. Именно на границите гражданите могат да изпитат реалните ползи от европейската интеграция. Трансграничното сътрудничество насърчава изграждането на контакти между жителите в регионите, стимулира развитието и подобрява непосредствено качеството на живот на местните общности;
17. посочва, че едно от най-големите препятствия пред трансграничното сътрудничество през последните десетилетия беше пандемията от COVID-19, но дори и преди нея много гранични региони вече се сблъскваха с множество единствени по рода си регионални пречки като трансграничния транспорт и свързаност, както и бюрократичните спънки пред гражданите и предприятията, които бяха най-големите пречки на техните територии;
18. приветства потвърдението, че отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници не засяга упражняването на полицейски или други публични правомощия от компетентните органи, доколкото те нямат ефект, равностоен на гранични проверки;
19. приветства по-строгите критерии за временното повторно въвеждане и удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници, и по-специално изискването да се отчита вероятното им въздействие върху функционирането на трансграничните региони, като се вземат предвид силните социални и икономически връзки между тях;
20. счита обаче, че използването на алтернативни мерки следва да бъде включено и в критериите за повторно въвеждане на граничен контрол, а не само по отношение на срока на тяхното удължаване;
21. препоръчва контролът по вътрешните граници да бъде строго ограничен до максимум общо 24 месеца;
22. препоръчва в нотификацията, предавана от държава членка за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници да се посочват причините, поради които алтернативните мерки не са целесъобразни, както и позицията на органа или органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1 (буква з);

23. приветства изискването за смекчавачи мерки, които да съпътстват повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол, като се обръща специално внимание на трансграничните региони; във връзка с това следва да се провеждат консултации с органа или органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з);
24. приветства упоменаванията на „компетентните органи“ като признаване на публичните правомощия на административните единици на регионално и местно равнище;
25. призовава за широки консултации от страна на Европейската комисия със съответните участници, включително на местно и регионално равнище, преди да бъдат предложени делегирани актове съгласно новата Шенгенска рамка;
26. предупреждава да не се допуска дискреционно използване на гранични проверки, което по същество би се равнявало на контрол по вътрешните граници;
27. изразява съгласие, че принципът на субсидиарност е приложим по силата на член 5, параграф 3 от ДЕС и че Съюзът следва да действа, тъй като целите на предложеното действие — целостта на Шенгенското пространство и необходимостта да се гарантират еднакви условия за упражняване на правото на свободно движение — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради мащаба или последиците от предложеното действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза;
28. изразява съгласие, че въпреки че незаконните миграционни потоци сами по себе си не следва да се считат за заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, те може да изискват допълнителни мерки, за да се гарантира функционирането на Шенгенското пространство;
29. изразява несъгласие обаче, че ситуация, характеризираща се с мащабни неразрешени движения на граждани на трети държави между държавите членки, следва да бъде включена като възможно основание за повторното въвеждане или удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници от отделна държава членка, тъй като това противоречи на целта на предложението и на правилното прилагане на принципа на субсидиарност. Като се има предвид, че подобна ситуация се отнася до движения между държавите членки, за да се спази принципът на субсидиарност, тя трябва да бъде разгледана на равнището на Съюза, както се предлага в член 28;
30. препоръчва повторното въвеждане на граничен контрол в ситуация, характеризираща се с мащабни неразрешени движения на граждани на трети държави между държавите членки, да попада единствено в обхвата на специалния механизъм, предложен съгласно член 28, и да бъде предмет на решението за изпълнение на Съвета;
31. препоръчва мониторингът и докладването да започнат своевременно, при въвеждането на контрол по вътрешните граници, а не да се ограничават до последващ анализ и докладване;
32. приветства процеса на консултации, въведен съгласно член 27а, и отравя искане органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з), да могат да представят забележки по нотификациите на държавите членки, които засягат пряко тяхната административна единица;
33. посочва, че оценката на риска, която трябва да бъде представена от държава членка в случай на удължаване на срока на граничния контрол, следва да включва резултатите от консултациите с органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з);
34. отправя искане към Комисията да основава становището си относно необходимостта и пропорционалността на граничния контрол и на консултациите с органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з);
35. отправя, аналогично, искане към Комисията, когато издава препоръка, в която се съдържат други мерки, посочени в член 23, които биха могли да допълнят контрола по вътрешните граници или да бъдат по-подходящи за справяне с установената заплаха за вътрешната сигурност или обществения ред, да основе препоръката си и на консултации с органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з);

36. призовава, с цел да се гарантира, че гледните точки на трансграничните региони се вземат предвид на всички етапи, последващият анализ, представен от дадена държава членка под формата на доклад до Европейския парламент, Съвета и Комисията, да включва позицията на органите, управляващи местните административни райони, считани за трансгранични региони съгласно член 39, параграф 1, буква з);

37. и накрая, подкрепя предвиденото разширяване на Шенгенското пространство, за да включи Хърватия, считано от 1 януари 2023 г. Освен това КР призовава за разширяване на Шенгенското пространство с България и Румъния, при условие че те прилагат ефективно достиженията на правото от Шенген. Комитетът споделя убеждението на Европейската комисия, изразено в нейното съобщение „Стратегия за напълно функциониращо и устойчиво Шенгенско пространство“, че „с присъединяването към Шенген и на трите държави сигурността в ЕС ще се увеличи като цяло, тъй като тези държави ще могат пълноценно да използват наличните инструменти [...] и] накрая, тяхното присъединяване е от решаващо значение за засилване на взаимното доверие в Шенгенското пространство“⁽¹⁾.

Брюксел, 12 октомври 2022 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽¹⁾ COM(2021) 277 final